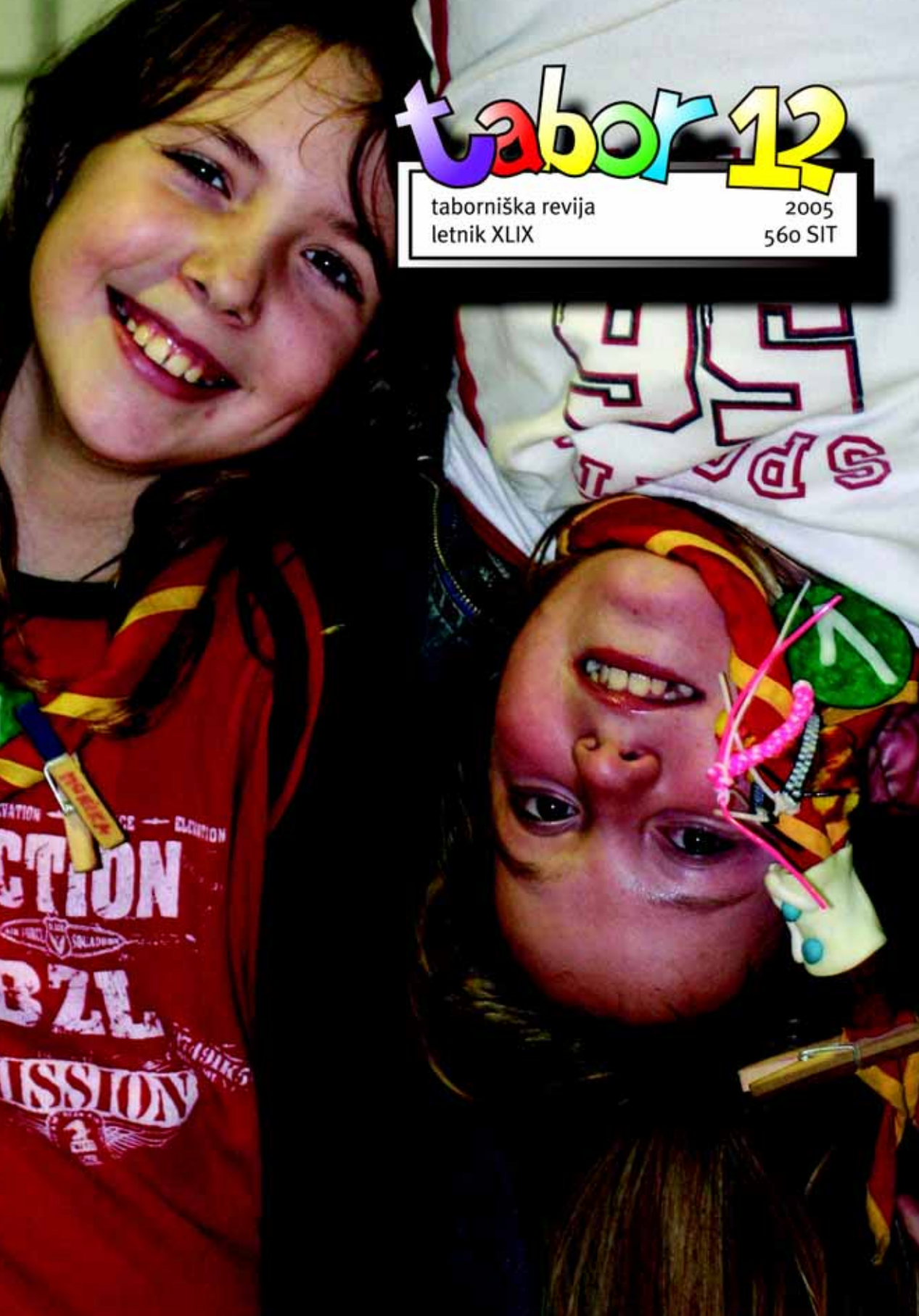

tabor 12

taborniška revija
letnik XLIX

2005
560 SIT

AKTUALNO

4-7	Tema meseca
5	Karikatura
8-10	Pogovor z načelnikom
11	Kolumni
12-15	Kazalo 2005
16	Aktualno - stric Godec
17	V spomin
18	Klepet
19-22	Taborniške novice
25-32	Statut ZTS

STROKOVNO

40	Kemija v taborništvu
42	Adrenalin
43	Kosobrinovi pripravki
44	Nasveti vodjem
45	Psihologija
46	Imeti vod GG

POTEPANJA

23	Orientacija
24	Anketa
34-36	Tabor na obisku
37-39	Intervju

KDAJ?

December 2005

10. december

Leto 2006

7. januar

22. februar

20. - 26. februar

27. februar - 5.

KAJ?

Luč miru iz Betlehema

Glas Jelovice
(Rod svobodnega Kamnitnika)Dan ustanovitelja (Founders's day) in
Thinking day (WAGGGS)

zimske počitnice (LJ in MB)

zimske počitnice (ostali)

KDO?glasjelovice.rutka.net
glasjelovice@gmail.com

Glavni in odgovorni urednik: Aleš Cipot.

Pomočnik urednika: Miha Bejek.

Urednik fotografije: Blaž Verbič.

Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak.

Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik, Maruša Baša, Jaka Bevk, Aljoša Bizjak, Sergeja Bogovič, Jure Brankovič, Tina Bržan, Meti Buh, Jošt Bukovec, Borut Cerkevnič, Tanja Cirkvenčič, Ajda Drozg, Miha Eder, Jure Habjanič, Tomaž Hudomalj, Irena Jeretina, Klemen Kenda, Primož Kolman, Blaž Kovačič, Jernej Kovačič, Daša Lamut, Špela Les, Nina Medved, Frane Merela, Boris Mrak, Dušan Petrovič, Tadej Pugelj, Lea Repič, Tone Simončič, Aleš Skalič, Iris Skrt, Matic Stergar, Tomaž Sinigajda, Katjuša Šavc, Goran Tomšič in Jasna Vuradin Popovič.

Lektoriranje: Špela Les, spela@ovcka.net.

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>.

Cena posameznega izvida je 560 SIT, letna naročnina je 4900 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino.

Transakcijski račun: 02010-0014142372.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto.

Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu.

DDV je vračunan v ceno.

Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana.

Številka je bila tiskana v nakladi 1800 izvodov.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Naslovnica: Miha Maček.

Vesela in razigrana srečanja medvedkov in čebelic v Ljubljani.

RAZVEDRILLO

47	Iz taborniške pesmarice
48	SOS
49	Koktajli
49	Mišek Stuart
50	Dotik
51	Ježkov kotiček
52-53	Fotostrip
54	Igra
54	Rebus
54	Stric volk
55	Zadnja stran

UVODNIK

Čas sprememb in slovesa

Za nekatere so voščila in najlepše želje v prihajajočih prazničnih decembrskih dneh, ki ga je komercialno naravnana družba raztegnila na ves mesec, že oguljena fraza brez vsebine. Zame na srečo še ne. Užijte ta december in se ga naužijte!

V tej številki se ne moremo izogniti slovesom. Že v prejšnji številki se je poslovala dosedanja lektorica Špela Gorup (Špela, hvala za vse!), od te številke naprej je z nami njena soimenjakinja Špela Les. Poslavlja se Ježkov kotiček, Bine & Dane sta odpotovala na Mars ... Pri Taboru se pa dogaja ☺.

Kot ugotavlja decembrski volk, so v Sloveniji zelo priljubljene delitve na rdeče in črne, na leve in desne, dodajmo še na naše in njihove. Za nekatere žal tudi v taborništvu. Imamo dedka mraza in božička. Naših daril vam ne bo prinesel nobeden od njiju, ampak kar poštar. Predvidoma v petek, trinajstega januarja ☺, skupaj z obilnimi spremembami.

Aleš

ales.cipot@rutka.net

Amerikanec

amerikanec@rutka.net

Foto: Aljoša Bizjak

Sprejet nov statut Zveze tabornikov Slovenije - nacionalne skavtske organizacije

Tričetrtr udeležencev ZA nov statut

V soboto, 19. novembra je bila v Ljubljani, v dvorani DELA, 23. skupščina ZTS. Tokrat izredno sklicana z namenom sprejemanja novega statuta Zveze tabornikov Slovenije. Istočasno pa sta bila sprejeta še skrajšanje mandатов članov Izvršilnega odbora ZTS, Nadzornega odbora ZTS in Častnega razsodišča ZTS ter sklep o članarini ZTS za naslednja leta.

Vsekakor je bil statut 'zvezda dneva'. Število in predvsem vsebina amandmajev na predlog statuta sta obljubljala široko in dolgo razpravo. Glavne skupine amandmajev so bile zbrane v nekako treh sklopih: ime in 'imidž' organizacije, starostne skupine ter organi ZTS. Glavne dileme so tako bile: skavtska ali taborniška organizacija ali kompromis, ki je bil v predlogu statuta. Naslednja dilema je bila ali uvajati novo vejo, kot so predlagale komisije za program, ali ne. Tretja glavna dilema pa je bila ali smo pripravljeni na vsakoletne skupščine ali pa namesto tega potrebujemo dodaten reprezentativni organ - starešinstvo.

Skupščina je, glede na napovedi in predvidevanja, potekala nenavadno mimo, v duhu medsebojnega spoštovanja in razumevanja. Razprave so bile umirjene in večinoma kratke in z jasnimi sporočili. Precej zaslug za tekoč potek skupščine je imelo tudi Delovno predsedstvo je svoje delo dobro opravilo.

lovno predsedstvo, ki večjih napak ni naredilo, nesoglasja pa reševalo sproti in hitro.

Na govornici so se menjavali predvsem predlagatelji amandmajev, komisija za statut ZTS in redki posamezniki. Tako se je na govornici verjetno največkrat oglasil Anton DeCosta, pa predsednik komisije za statut Darko Jenko, pa starešina Mestne zveze tabornikov, Aleš Posega.

Skupščina je večino amandmajev zavrnila, precejšen del pa so umaknili kar predlagatelji sami, ko je bilo jasno, da so glavne dileme razrešene in bi vztrajanje na amandmajih ne imelo več nobenega smisla, bi pa nepotrebno zavlačevalo odločanje in trajanje same skupščine. Sprejeti so bili amandmaji ki so omejili možnosti odločanja nesklepčni skupščini ZTS glede premoženja in ukinitve ZTS, amandma o vključitvi zakladnika ZTS v Svet starešin ZTS, amandma o omejitvi števila mandатов članov organov ZTS ter teh-

Pogled na dvignjene roke je odpravil vse dvome - nov statut ZTS je bil sprejet.

nični amandma, ki opredeljuje začetek veljavnosti statuta z javno objavo v reviji Tabor.

Ko se je dan prevešal v zgodnje popoldne je bil na vrsti vrhunec: glasovanje o statutu ZTS v celoti. Vrhunec, ker je za sprejem bila potrebna dvotretjinska večina in ker je Mestna zveza tabornikov napovedala kolektivno glasovanje proti novemu statutu, ker niso bile sprejeti njihovi amandmaji glede vrnitve starešinstva v statut. Napetost je naraščala, štetje števila glasov za nov statut ZTS pa je trajalo kar nekaj časa. Rezultat, ki je sledil, je bil presenetljiv. Za nov statut je glasovalo več kot tričetrtr prisotnih. Nov statut ZTS - nacionalne skavtske organizacije je bil sprejet z 74 glasovi za, 23 proti in enim vzdržanim glasom.

Ostali sklepi so bili sprejeti skorajda soglasno. Sledile so čestitke in želje udeležencev po skupnem delu vseh v dobro taborništva v Sloveniji.

KARIKATURA

karikatura Jaka Bevčak jakabevc@cmok.si

KOLUMNİ

Sandi Glinšek, načelnik RJZ Velenje,
sandi.glinsek@rutka.net

Od skavtstva preko taborništva zopet k skavtstvu

Prvo resno soočanje z vprašanji: "Kdo smo, iz kje izhajajo naše korenine, kam smo se vključili, na čem temelji naše gibanje? Se je pojavilo v letih 1998 ob sprejemanju vzgojne izjave.

Zahteva WOSMA je bila, da prenesemo vzgojno izjavo v življenje in delo naše organizacije. Ob uresničevanju te zahteve smo se začeli zavedati, da vsemu kar smo izvajali in še izvajamo, izhaja iz temeljev skavtstva, ki jih je zasnoval ustanovitelj Baden Powell. Pri vzgojni izjavi se je izluščilo spoznanje o dveh identitetah. Identiteti nista imeli nikoli isti izvor in sta vedno ena drugo izključevali. Tako obstoječa ZTS je in bo vedno predstavljala identiteto, ki je nastala v času totalitarne nedemokratskega enopartijskega sistema. Za obstoj so se morali predvojni skavti, ki so ustanovili ZTS, odpovedati vsem skavtskim vrednotam in načelom in jih nadomestiti z revolucionarnimi (skavt-tabornik, skavtski klobuk-titovka z zvezdo, pozdrav BiPi-zdravo, znak brez uporabe skavtske lilije-peterokraka zvezda v obstoječem znaku...).

To je zapustilo v širši javnosti neizbrisani pečat starežimske samopodobe, ki je prisotna pod imenom ZTS. Tudi danes, kljub temu da smo že 11 let polnopravni člani WOSMA. Po tolikem času bi bilo samoumevno, da bi se v Sloveniji identificirali kot nacionalna skavtska organizacija, žal pa so delegati skupščine odločili za nadaljevanje neskavtske identitete.

Skavtska identiteta se je zgradila v času delovanja predvojnega slovenskega skavtstva (1922 do 1941) in je delovala vseskozi po merilih WOSMA. Predvojni skavtstvo se je razvilo v okolju kratkatne demokratične staro jugoslovanske družbe. Edino v tem času smo imeli pravo skavtsko identiteto, ki bi jo morali z vstopom v WOSM 1994, ponovno vnesti v Statut.

V Rodu jezerski znaj, smo skozi vezi in prijateljsko sodelovanje z angleškimi ter preko njih z ostalimi skavti Zahodne Evrope, v 30-letnem obdobju spoznali bistvo poslanstva skavtstva. Prav te izkušnje so nam odpirale drugačno podobo o identiteti, izvoru, bistvu WOSMA, v nasprotju z uradnimi stališči ZTS. Predvsem spoznanje, da je poleg vsebinskih sprememb, ki smo jih bili prisiljeni sprejeti z vstopom v WOSM, bi morali slediti tem vsebinskim spremembam tudi tiste zunanje spremembe, ki tudi na zunaj nedvomno prikazujejo pripadnost svetovnemu skavtskemu gibanju-skavtski identiteti. Ta spoznanja nas še dodatno utrjujejo v prepričanju, da so naša prizadevanja pravilna. Žal je 50 letna indoktrinacija ZTS članstvu privzgojila odklonilni odnos do vsega kar je povezano s skavtstvom. Zato je tudi rezultat teh sprememb tako minimalen.

Mnogi, ki ocenjujejo nastop in prizadevanja starešine našega območja in rodu Antona DeCosta kot neko "folkloro", se ne zavedajo, da za njegovimi argumenti in prizadevanji stoji 20% članstva ZTS. Ta odstotek je v veliki meri rezultat njegovega še vedno aktivnega delovanja in izjemnih izkušenj v rodu in območju. Ti rezultati so tisto kar mladi pri njemu spoštujemo. Zato imajo njegovi argumenti in predlogi toliko večjo težo.

Če bi imeli še v ostalih območjih in rodovih takšne "folkloriste", bi članstvo ZTS presegalo število 20.000 članov ne pa le slabih 6.000 članov.

BiPi

Izredna skupščina kot zaključek ali kot začetek?

Ko sem se odpravljal na izredno skupščino v Ljubljano sem imel zelo mešane občutke. Predvsem v tednu pred skupščino napovedana obstrukcija MZT je bila tista, ki mi ni dala miru. Kako lahko relativno majhna skupina rodov, celo še več - posameznikov iz rodov, iz užaljenosti, ker ni po njihovo, izsiljuje celotno organizacijo, sem razmišljal. Ni mi bilo toliko hudo zaradi statuta samega. Bolj me je bolela kratkovidnost, s katero se priliva olja na ogenj strasti, ki že tako razvnamajo posameznike v organizaciji, ki mislijo, da taborniška organizacija v Sloveniji, ki je del svetovnega skavtskega gibanja, ne potrebuje povezave. Ki razmišljajo, da je organizacija potrebna samo toliko, kolikor imajo sami od nje neposredne koristi.

Na srečo se napovedi niso uresničile. Ljubljanski rodovi so bili množično zastopani. Bil sem pomirjen, skupščina je bila sklepčna. Kakršnakoli odločitev bo že sprejeta, sprejela jo bo skupščina, kjer je prisotna večina predstavnikov slovenskega taborništva. Razprava je bila umirjena, dobrohotna, zrela. Takšna kot je, upam vsaj, tudi organizacija.

Sledil je šok. Šok, ki me je še bolj razočaral, kot bi me neprisotnost. Starešina MZT je javno, za govornico, izjavil, da bo MZT v celoti glasovala proti

Amerikaneec, amerikaneec@rutka.net

statutu, ker skupščina ni sprejela njihovega amandmaja o ponovni uvedbi starešinstva kot organa ZTS. Ker nam ni všeč en del statuta, ne, ker niste sprejeli našega predloga, vam bomo že pokazali! Kratkovidnost, užaljena veličina, sebičnost, aroganca močnejšega (kje je že tisto skavtsko načelo 'močnejši ščiti šibkejšega')... Vse to in še več mi je hodilo po glavi. Verjamem, da nov statut ZTS ni najboljši možni statut, kar jih je kadarkoli bilo. Se mi pa vseeno zdi, in lahko mi verjamete, da ga zelo dobro poznam, kot sem tudi prejšnjega, da je v tem trenutku optimalen. Prinaša določene spremembe, ki so potrebne, popravlja nekaj starih napak in je, vsaj po mojem mnenju, bolj v duhu organizacije in načel, ki jih ta organizacija in to gibanje ima.

Glasovanje je pokazalo, da vseeno obstaja tisto, v kar verjamem v tej organizaciji: odgovornost in sposobnost odločanja mladih, ki so pravo vodstvo te organizacije. Vodstev rodov. Tudi v MZT.

Bo v tem smislu ta skupščina pomenila konec obdobja odločanja 'sivih eminent' in začetek prevzemanja odgovornosti za dobro naše skupne organizacije s strani rodov?

Verjamem, da bo!

Klemen Kenda - Bubi, načelnik ZTS za odnose z javnostjo, bubi@rutka.net

TEMA MESECA

Skavti ali taborniki?

Skupščina ZTS je poleg "ukinitve starešinstva" razpravljala še o eni zelo pomembni temi - o koreninah naše organizacije in o tem, kdo pravzaprav smo. Ko sem prvič - na skupščini leta 2000, kot novinec v taborniški "politiki", naletel na spopad dveh velikanov, starost naše organizacije - Toneta de Costo - skavta in Toneta Simončiča - gozdoznika, sem bil navdušen. Ne zaradi tega, ker se nista poslušala in ker se nista znala premakniti s svojih neomajnih stališč (in tega se nista naučila niti 5 let kasneje), ampak zato, ker sem se zavedel bogastva, ki ga hrani naša organizacija - Zveza tabornikov Slovenije. Gre za zgodovino, za izročilo, za splet idej, ki mu pod soncem ni para. Gre za miselnost, vpeto v plemenito svetovno gibanje in gre za tisto, česar Slovencem primanjkuje - spoštovanje tega, kar je naše.

Ko Sine sebe in še nas preostalih 8499 članov v svojih govorih zmerja za "camperje", me vedno znova pograbi jeza. In ko ga tabornik, poln mladostniškega uporništv, ob tem skupaj z vsem, kar je "skavtskega", pošlje na latrino, me prav tako grabi jeza. Se res tako zelo slabo poznamo? Res zavračamo vseh 54 let dela, ki so ga ljudje s srcem in ne na podlagi nekakšnih zgrešenih političnih idej dali organizaciji? Nisem dovolj star, niti dovolj načitan, da bi učil taborniške zgodovine. Sem pa prebral preprosto pismo, ki mi ga je iz Indije poslal ustanovitelj taborništva v Cerknem (leta 1957) in v napisanem sem začutil duh - tudi skavtski duh in skavtska načela, ki so takrat skozi B.P.-jeve priročnike navdihovale naše predhodnike.

Kdo smo torej mi - taborniki? Ne bo pomagalo, če bomo po slovarjih iskali pomen našega imena. Mi smo merilo tega, kar smo. Naša dejanja, naše odločitve. S tega stališča sem celo razočaran, da je bil zavrnjen amandma Mestne zveze tabornikov, ki je želel, da iz uradnega naziva organizacije izpustimo "nacionalno skavtsko organizacijo". Zakaj? Zato, ker sem zaradi jasnosti mnenja, da bi se morali zavedati, da je to, kar je v tujini scouting, pri nas taborništvo, da je človek, ki je v tujini scout, pri nas tabornik! Zaradi ponosa, samozavesti in zaradi potrditve tega, da smo na pravi poti.

Tako pa nekoliko nemo in s starim nezaupanjem do naših sestričn spremljamo, kako so prav danes na svojih prenovljenih spletnih straneh začele na veliko oglaševati WOSM, našo (scouting) krovno organizacijo in tako bomo še bolj nemo gledali, ko bomo razmišljali, koga si bodo v medijskem bumu ob organizaciji Evropske **skavtske** konference 2007 v Portorožu zapomnili naključni mimoidoči ...

In kako daleč vidimo? Ob prejšnjem razmišljanju me nato prešine vizija našega gibanja. Pogled na obdobje čez 5, 10, 20 let. Se bomo takrat z gospodičnami še vedno gledali z nasprotnih bregov, bili preračunljivi ob dogodkih, pri katerih bomo sodelovali, razmišljali, kdaj bo kdo na čigav račun iztržil kakšno točko? Ali pa se bomo na koncu nemara le otesli vsega in s skupnimi močmi bolje opravili našo osnovno nalogo, doprinos k vzgoji mladih ljudi? Ob tem sem vesel, da prazprav, pa čeprav le intuitivno, znamo preseči malenkosti in nadvse rad bi ob tem zaključil, da smo na pravi poti.

Prednovoletni pogovor z načelnikom Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavtske organizacije

Novoletni čas je praznični čas. Čas daril, čas daljšega zadrževanja doma ... In je tudi čas, ki je mogoče tudi zaradi daljših noči, bolj naklonjen razmisleku. Razmisleku o prihodnosti. In za pogled nazaj.

Letošnje taborniško leto je bilo zanimivo, pestro, polno dogajanja ... Pa saj je vsako takšno. Tomaž Strajnar, po taborniško Blondi, načelnik Zveze tabornikov Slovenije je v naslednjih vrsticah predstavil svoje - razmišljanje o prihodnosti, pogled nazaj.

Na pravkar minuli skupščini ZTS si na kratko omenil trende med mladimi - kateri od teh bodo po tvojem mnenju najbolj vplivali na taborništvo?

Ne gre le za trende med mladimi ampak tudi za sam položaj mladih v današnji družbi. Delež mladih se zadnjih 25 let zmanjšuje, intenzivneje pa od leta 1996, kar pomeni, da se naš "bazen" članov in vodnikov zmanjšuje. Zato bo potrebno, če bomo želeli povečati število članstva, s programom nagovoriti več mladih. To pomeni, da

bo do neke mere potrebno upoštevati tudi trende med mladimi. Se pa trendi zelo hitro spreminjajo, zato mora biti program zastavljen tako, da ga je možno hitro prilagoditi. Vpliv trendov na taborništvo tako vidim kot izzive, ki jih moramo sprejeti in mladim ponuditi ustrezne aktivnosti.

Je ZTS pripravljena na te izzive? So vrednote skavtizma prave za današnji čas?

Prenova programa se počasi približuje zaključni fazi. Zato bi bil lahko odgovor da. Vendar bo preteklo še nekaj časa preden bodo spremembe dosegle vodnike in bodo zaživele v celoti. In šele takrat bomo lahko rekli, da smo pripravljene na te izzive. Prenova programa pa ne pomeni prenove vsebin oz. drugačnih aktivnosti. Prenova pomeni, da ima vsaka aktivnost svoj namen in je izvedena na način, ki je mladim bližju, upošteva njihove potrebe in pričakovanja - trende. Zato mora biti program hitro prilagodljiv in omogočati različne aktivnosti za doseganje enega cilja. Tudi na vrh Triglava vodi več poti.

Vrednote skavtizma so univerzalne

in so še vedno aktualne. Težavo imamo v tem, da jih ne znamo predstaviti na pravi način. Glede tega smo še zelo starokopitni in se držimo vzorcev izpred dvajsetih let. Danes je pač pomembna tudi embalaža izdelka, ki je pri tabornikih program za mlade. Danes oblikovanje identitete mladih ne vsebuje več igrivosti, je ena od ugotovitev zadnjih analiz. Druga spet, da 30% mladih sicer ima prijatelja, nima pa najboljšega. Taborništvo vse to omogoča. Igro, prijatelje, vse z namenom oblikovanja identitete posameznika. Samo še povedati moramo vsem, da to počnemo. Ne sme nas biti strah povedati, da nekaj počnemo dobro in v korist celotne družbe.

Katere spremembe (tudi v glavah) bodo potrebne za prihodnost, če želimo ostati pomembna mladinska in/ali vzgojna organizacija?

Odzivnost. Pripadnost. Vrtičkarstvo. Deljenje odgovornosti (subsidiarnost).

Kako v tem pogledu ocenjuješ delo zdajšnje ekipe - IO ZTS?

Na začetku je bilo veliko energije. Prvo soočanje z odločitvenim organom v ZTS (starešinstvom) pa je posamezni-

kom odvzelo večino te energije. Še preden imaš priložnost predstaviti svoj program, ti nataknejo etiketo. "Praksa dela IO je, da se dogovorjenega ne drži", "Kar pripravi IO ni dobro", ko to slišiš dvakrat, že začneš dvomiti v svoje sposobnosti. Predvsem je bil to problem pri mlajših. Zato so se tudi nehali udeleževati starešinstev. Irski pregovor pravi: "Ne nalagaj starih bremen na mlada ramena" (Don't put young head on the old shoulders). In v tem vidim največji razkorak med IO in starešinstvom. Starejši in izkušenejši ni zmožeg zaupanja v mlado vodstvo. Žal.

Katere dosežke v tem mandatu bi izzpostavil - kateri se tebi osebno zdijo najpomembnejši?

Najpomembnejši dosežek je nadaljevanje in zaključevanje prenove programa. Res mogoče še manjka zaključek, sem pa prepričan, da bo tudi ta del izveden do marčevske skupščine, do takrat pa nas čaka še en Danko, ko bo možnost za vodnike, da izvejo kako po novem.

Druga točka pa je vsekakor zaključek procesa reorganizacije ZTS in sprejem statuta. So pa tu še čisto tehnične stvari, kot recimo nova kuhinja v GŠ, ki ustreza standardom HACCP, nakup zemljišča okoli tabornih prostorov v Ribčevem lazju v sodelovanju s Skavtsko fundacijo. Uspešna odprava na Eurojam, Pow-Wow, uspešna kandidatura za organizacija Evropske skavtske konference leta 2007 ...

Je kaj, kar bi želel, da bi bilo narejeno drugače, kaj, kar bi najraje pozabil?

Po bitki ... Če gledam nazaj, bi bilo najbolj smotno, da bi ob odstopu Mitje Premrla, odstopilo celotno vodstvo. Mogoče bi s tem povzročili manjšo "krizo", vendar sem prepričan, da bi iz

krize izstopili močnejši in bolj povezani.

Kaj je tisto najpomembnejše, kar bi bilo potrebno storiti v tem mandatu, pa ni bilo (še) storjeno?

Začrtati dolgoročno pot razvoja ZTS. Ne smemo dovoliti, da je vizija in strateško načrtovanje stvar posameznika v organizaciji. Ker potem smo vedno znova in znova na začetku. Je pa to odgovornost vseh članov ZTS - rodov oz. njihovih predstavnikov. Izvršni odbor naj bo izvršilni in ne strateški organ. Tako smo imeli zapisano v prejšnjem in tudi sedanjem statutu.

Sprejet je bil nov statut ZTS. Ta ukinja starešinstvo in ponovno uvaja vsakoletne skupščine. Kakšen je tvoj pogled na takšen način odločanja v ZTS? Kako bo po tvojem delovala vsakoletna skupščina?

Rodovi so ustanovitelji ZTS, zato naj tudi rodovi določajo smer razvoja ZTS in vlogo posameznih organov v zvezi. Menim, da srečanja vsaka tri leta za nekaj ur tega niso omogočala.

Delo nove skupščine si predstavljam zelo dinamično. Veliko dela v skupinah, izoblikovanje stališč in usmeritev za posamezna področja, brez plearnega dela pa tudi ne bo šlo. Žal ne gre tako, da bi odločali le o stvareh, ki nas zanimajo. V skupnosti je potrebno sprejeti odločitve tudi za manj prijetne zadeve in zanje prevzeti tudi odgovornost.

Kaj je po tvojem mnenju najpomembnejše, kar prinaša nov statut?

Predvsem vsakoleten neposreden kontakt z rodovi in vodstvom organizacije. Učinkovitost organizacije se meri po delu v rodovih ne po delu IO.

Še nekaj besed o dogajanju na izredni skupščini: kakšno je tvoje mnenje

o dogajanju na skupščini?

Vsak ima pravico izraziti svoje mnenje in stališče in poskusiti prepričati "volivce", da ima prav. Razprava je potekala korektno in v mejah poslovnika, za kar ima veliko zaslug Andrej, ki je skupščino vodil.

Kljub nasprotovanju MZT je bil statut sprejet - bo to po tvojem vplivalo na odnose med ZTS in MZT? Kako bi ocenil te odnose v preteklosti?

MZT deluje v mestnem okolju, zato ima drugačne potrebe do ZTS, kot večina ostali območnih organizacij. Ker pa je v skupnosti potrebno upoštevati večino, velikokrat pride do različnih mnenj in nesoglasij. Nesoglasja lahko pomenijo napredek in izboljšavo, lahko pa tudi zavrejo določen proces. Nad dosedanjim delom nimam večjih pripomb in ga ocenjujem kot dobro, pogrešam pa malo več angažiranosti pri uvajanju novosti v organizaci-

ji. Je pa to težava vseh območnih organizacij ne le MZT. Odnosi na relaciji ZTS - MZT se ne bodo v ničemer spremenili, kakšni pa bodo v obratni smeri pa je odvisno od vodstva MZT.

Tvoj osebni stil vodenja se precej razlikuje od stilov prejšnjih načelnikov. Kako bi se opisal kot vodja slovenske taborniške organizacije? V čem si drugačen, boljši?

Se strinjam. Moj način vodenja lahko opišem kot demokratičen, kjer mora vsak prevzeti odgovornost za opravljanje funkcije in to v celoti. Z vsemi dobrimi in slabimi stvarmi. Vsakemu, ki je pripravljen opravljati kakšno funkcijo, bi to omogočil, ker v načelu zaupam ljudem. Nekateri imajo to za slabost. Menim pa, da je taborništvo organizacija, kjer so možni tudi porazi. Posameznik se tudi na slabi izkušnji lahko nauči marsikaj.

To ne pomeni, da nimam vizije o prihodnosti. To pomeni le, da te vizije ne nameravam vsiljevati organizaciji. Lahko rečem, da je moja prednost poznavanje mladinske politike v Sloveniji, saj sem kar nekaj let sodeloval v Mladinskem svetu Slovenije, in položaja skavtstva v evropskem prostoru. To omogoča dokaj realen pogled na prihodnost in položaj mladih v Sloveniji in posledično ZTS.

Je načelništvo ZTS vrhunec tvoje ta-

borniške kariere ali samo še ena stopnica na poti navzgor? Kje se v taborniški organizaciji vidiš čez 5, 10 let?

Preden se bom odločil za kakšno stopnico navzgor, se bom moral izpolniti v angleškem jeziku in osvojiti še kakšen drug svetovni jezik. Je pa tudi, če ne opravljaš kakšne pomembne funkcije v ZTS, dovolj področij na katerih lahko koristiš organizaciji.

Si osebno zadovoljen s stanjem v taborništvu danes? Kaj o stanju meniš kot tabornik, ne kot načelnik ZTS?

Pričakoval bi več dinamike, več novih idej za izvajanje programa iz rodov. Kot načelnik v rodu in taborovodja sem stremel k temu, da je bil vsako leto program tabora drugačen. Pričakoval bi več mednarodnega sodelovanja, včasih je bilo za to bolj malo možnosti, danes pa ti še denar dajo, samo da si pripravljen sodelovati z nekom iz tujine. Pričakoval bi večjo pripadnost.

Koliko osebnih naporov in časa zahteva, po tvojih izkušnjah, od tabornika biti načelnik ZTS? Kakšne so po tvojem osebne značilnosti dobrega načelnika ZTS?

Predvsem čas je tista komponenta, ki ti postavlja omejitve. Napore odtehtajo izkušnje, prijatelji in dogodivščine. Glede na izkušnje v zadnjih dveh letih, bi rekel da en dan na teden (24 ur). Če si študent, s tem nimaš težav, če pa si zaposlen, pa to lahko pomeni veliko oviro. Delo IOja in komisij lahko uskladiš s svojim delavnikom. Sodelovanje z drugimi, predvsem državnimi institucijami, pa poteka predvsem v dopoldanskem času. Tako, da je potrebno rezervirati tudi nekaj dopusta za opravljanje funkcije.

Vsaka organizacija ima svojo kulturo in stil vodenja je potrebno prilago-

di kulturi organizacije. Če se odpravimo na to pot in poiščemo človeka, ki bo ustrezal določenim kriterijem (znanje, osebne lastnosti), potem ne moremo več govoriti o voljenih funkcionarjih ampak o kadrovanju - imenovanju na funkcijo.

Za konec: boš marca še enkrat kandidiral za načelnika ZTS?

Odločitev o ponovni kandidaturi sem sprejel že pred skupščino in je bila povezana s sprejemom statuta. Če bi bila odločitev drugačna, bi imeli skupščino ponovno že v decembru. S svojo odločitvijo pa nisem želel vplivati na odločitev na zadnji skupščini.

Koga bi želel v svoji ekipi? Kakšne tabornike bi želel, da so v IO ZTS?

O sestavi ekipe še ni bilo časa razmišljati, končno odločitev pa bodo sprejeli predstavniki rodov na skupščini. Predvsem pa želim, da se za funkcije odločijo posamezniki, ki jim ni odveč tudi politika v taborniških vrstah. Delo v IOju ni le vodenje komisije in izvajanje aktivnosti ampak se je potrebno ubadati tudi s financami, načrtovanjem, usklajevanjem, sodelovanjem ..., skratka politika.

Boris Mrak, boris.mrak@epn.ba

Leto je naokoli

Počasi a nezadržno se nam bližajo prazniki okoli novega leta, kmalu se nas bo lotila praznična mrzlica, nekateri so že začeli razmišljati o daril za obdarovanje svojih najbližjih, drugi pa se bodo teh opravil lotili v zadnjem trenutku. Vse pa nas bo zajela praznična mrzlica in zopet bomo v pričakovanju novega leta in z upanjem, da se bodo nerešene zadev uredile v naslednjem letu. Malo bomo pozabili na dnevne težave in se podzavestno tolažili, da bo drugo leto boljše in prijetnejše in sploh brez težav. In tako se tolažimo iz leta v leto in postajamo starejši, izkušenejši in sploh mislimo, da nas nič več ne more presenetiti. Na žalost tako razmišljamo tudi o naši taborniški organizaciji, dejstva so pa seveda malo drugačna. No, pa vsaj za ta novoletni čas pustimo težave malo ob strani in se povese limo in uživajmo v nekaj prostih dnevih in zabavi, ki bo povsod okoli nas.

Ampak konec leta je seveda čas, da se malo ozremo na prehojeno pot zadnjih dvanajstih mesecev in se vprašajmo, kaj smo pa v tem letu uspeli narediti? Zase, za družino, za organizacijo v kateri prebijemo toliko svojega prostega časa. Ali smo se med letom sploh že kdaj povprašali: Kako pa mi taborniki skrbimo za naše premoženje? Ali smo taborniki dobri gospodarji? Ali dobro skrbimo za to, kar so nam zapustili naši predhodniki? Ja kaj bomo pustili pa novim generacijam, ki šele prihajajo? Ali pa je morda bolj pomembno to, da se imamo mi dobro, tisti, ki bodo prišli za nami, naj si pa kar sami preskrbijo to, kar bodo potrebovali. Ali menite da je tak odnos in razmišljanje v redu? Mislim da bi tej zadnji misli kar velik del članstva pritrdil in na glas trdil, kako dobro skrbijo za taborniško premoženje. Moje izkušnje iz preteklosti seveda govorijo drugače, s tem pa ne mislim, da nimamo v naših vrstah tudi svetlih izjem, kar je pohvalno. To, kar me osebno bolj skrbi pa je to, da splošno stanje ni tako rožnato, kot bi nam ga radi nekateri predstavili. In zakaj? V organizaciji še vedno na primer nimamo centralnega seznama nepremičnin, ki so v lasti posameznih rodov in temu pripadajoče dokumentacije. Še vedno nimajo vsi rodovi v svojih statutih opredeljeno, da v primeru prenehanja delovanja rodu, premoženje in s tem seveda povezane tudi nepremičnine, preidejo v lastništvo drugega rodu oz. ZTS. Zato, ker še vedno nismo pripravljene združevati moči in sredstev, da bi si pridobili dodatne nepremičnine. Zato ker za nekatere nepremičnine, ki smo jih dobili v preteklosti, še vedno nimamo urejenih dokumentov, in tudi zato ker za nekatere nepremičnine skrbimo zelo mačehovsko.

No, leto je naokoli in upajmo, da bo drugo leto čisto drugačno, mnogo boljše! Bojim pa se, da temu ne bo tako. Ko bi me vsaj prijetno presenetili dogodki v prihajajočem letu. Pa Srečno!

Sarajevo, 21.11.2005

Amerikanec, amerikanec@rutka.net

Kdo bo vodja?

Neki človek je šel skozi gozd in zagledal lisico, ki je bila brez nog. Čudil se je, kako je mogla preživeti. Takrat pa je opazil tigra, ki se je približal s plenom v gobcu. Najprej se je tiger sam nastil, preostanek mesa pa je pustil lisici.

Naslednjega dne je Bog poskrbel za lisico na isti način. Mož se je začel čuditi veliki božji dobroti in si je rekel: "Tudi jaz bom lepo počival v kakem kotu in popolnoma zaupal v Gospoda in on bo poskrbel zame, da bom imel vsega, kar potrebujem."

Tako je počel več dni, a nič se ni zgodilo in ubogi človek je bil že na pragu smrti. Tedaj je slišal neki glas, ki je rekel: "Hej, ti, ki si na poti zmote, odpri oči za resnico! Zgleduj se po tigru in nehaj že posnemati pohabljeno lisico!"

(Anthony De Mello)

Čeprav se je dogajanje okrog izredne skupščine večinoma vrtele okrog statuta, je ta skupščina sprejela še en sklep, ki je za organizacijo prav tako pomemben. To je sklep o skrajšanju mandata zdajšnjim organom ZTS. Ta sklep pomeni, da bo naslednja skupščina že tudi volilna.

Kar pomeni, da se bo zelo v kratkem začel postopek za zbiranje kandidatur članov novih organov ZTS. Zaradi težav v IO se v organizaciji že nekaj časa pojavljajo ugibanja o tem, kdo bo novo vodstvo, in predvsem, kdo bo novi vodja. Ali pa bo mogoče kar stari.

Ne glede na ugibanja, bo za prihodnost organizacije izredno pomembno, kdo bo to organizacijo vodil. Tudi nov statut bo boljši samo, če ga bo novi vodja, in novo vodstvo z njim, znal izkoristiti v celoti. Zaradi zmanjšanja števila članov IO ZTS bo na teh, ki bodo izvoljeni, še večja osebna odgovornost za delovanje organizacije. Nenazadnje bo imela vsakoletna skupščina tudi možnost zamenjave kakega člana IO ZTS, če bo ocenila (ali član IO ZTS sam), da ne zmore več opravljati svojega dela.

Za nove člane IO rabimo odgovorne, zrele, strokovno in taborniško dobro podkovane ljudi, ki imajo široko podporo v organizaciji in tudi zunaj nje. Ljudi, ki bodo znali delovati v skupini, ki znajo voditi, ki vedo, kaj hočejo in znajo to tudi povedati. Ljudi, ki so sposobni strateškega pogleda in so sposobni tudi akcijsko planirati. Ljudi, ki znajo poslušati in se odzivati. Tabornike - skavte po duši. Osebnosti!

Prepričan sem, da organizacija ima take ljudi. In prepričan sem, da smo jih sposobni izluščiti. Naloga vseh nas je, da o tem dobro razmislimo in da te ljudi tudi najdemo. Nič hudega, če jih najdemo več. Dober vodja bo znal uporabiti vsakega, tudi protikandidate.

Imate pol leta za razmislek.

Kazalo 2005

Adrenalin

- 1/31 Športno plezanje (Blaž Verbič)
- 2/37 Turno smučanje (Daša Lamut)
- 3/35 Deskanje na snegu - bordanje (Urška Bergant)
- 7-8/38 Kajak (Luka Snoj)
- 9/41 Alpinistično gibanje (Ninocka)
- 10/37 Hajk (Jošt Bukovec)
- 11/30 Soteskanje (Jošt Bukovec)
- 12/42 Rugby (Daša Lamut)

Aktualno

- 1/17 Za kaj si KOPR zasluži viktorja? (Tadej Pugelj)
- 5-6/12 Starostne veje (Matjaž Jesenšek - Jess)
- 5-6/14 Skavt Peter (Maruša Baša, Daša Lamut, Matjaž Jesenšek, Tadej Pugelj)
- 5-6/16 Kjotski protokol (Pugy)
- 7-8/12 Starostne veje (Matjaž Jesenšek)
- 7-8/14 Sprememba statuta (Amerikanec)
- 7-8/16 Kam gredo smeti? (Pugy)
- 7-8/17 Varstvo pred požari (Pugy)
- 9/9 Rodov posvet (Pugy)
- 10/15 Oblikovni predlogi (Pugy)
- 10/15 Delavnica vključenost mladih (Pugy)
- 10/16 Starostne veje (Pugy)
- 10/16 Skavt Peter (Pugy)
- 10/17 Komisija za program za mlade (Pugy)
- 11/8 Izredna skupščina (Aleš)
- 11/16 PePe pas 2005 (Katja Vučko)
- 11/16 Rodov posvet (Pugy)
- 12/8 Pogovor z Tomažem Strajnarjem (Amerikanec)
- 12/16 80-let strica Godca (Tomo Šajn)
- 12/25 priloga Statut ZTS

Anketa

- 1/14 Razdeljena taborniška javnost (Aleš Cipot in Tanja Cirkvenčič)
- 2/10 Zvesti prijatelji (SiNi)
- 4/17 NOT (SiNi)
- 7-8/23 Mnogoboj (SiNi)
- 9/12 Vzgoja v ZTS (SiNi)
- 12/24 Misli članov Taborove ekipe (Aleš Cipot)

Astronomija (Primož Kolman)

- 1/30, 2/30, 3/30, 4/30, 5-6/30, 7-8/33, 9/31, 10/32, 11/31

Dotik (Sergeja)

- 1/42, 2/42, 3/42, 4/42, 5-6/42, 7-8/42, 9/42, 10/42, 11/42, 12/50

Faca

- 1/40 Blaž Grah (Bubi)
- 2/40 Tanja Mimovič (Maruša Baša)
- 3/39 Matija Špacapan (SiNi)
- 7-8/41 Boris Volarič (Ninocka)
- 9/39 Tina Vodovnik (Katjuša Šavec)
- 11/39 Mitja Belak (SiNi)

Fotostrip (Blaž Verbič, Luka Snoj, Peter Rink)

- 1/44, 2/44, 3/44, 4/44, 5-6/44, 7-8/44, 9/44, 10/44, 11/44, 12/52

Igra (Sergy)

1/46, 2/46, 3/46, 4/46, 5-6/46, 7-8/46, 9/46, 10/46, 11/46, 12/54

Imeti vod GG (Barbara Bačnik - Bača)

9/40, 10/34, 11/37, 12/46

Intervju

1/21 Marta Lešnjak (Tone Simončič)
 2/22 Brankica Kouter (Aleš Cipot)
 3/20 Mitja Lamut (Tone Simončič)
 4/22 Domen in Anže Rozman (Daša Lamut)
 5-6/24 Miha Maček - Muc (Daša Lamut)
 7-8/26 Sandi Glinšek (SiNi)
 9/28 Blaž, Bine in Dane (SiNi)
 10/28 Tomaž Hudomalj (SiNi)
 11/27 Špela Rozman (Maruša Baša)
 12/37 Aleš Debeljak (Jošt Bukovec)

Iz taborniške pesmarice (Bubi)

1/38, 2/38, 3/37, 4/37, 5-6/37, 7-8/37, 9/37, 12/47

Ježkov kotiček (JureJŽ)

1/43, 2/43, 3/43, 4/43, 5-6/43, 7-8/43, 9/43, 10/43, 11/43, 12/51

Kemija v taborništvu (Lea Repič)

4/32, 5-6/32, 7-8/32, 9/32, 11/32, 12/40

Klepet

1/12 Maja Rozman (Tone Simončič)
 2/8 Miha Škofic (Aleš Cipot)
 3/8 Bogdan Novak (Boštjan Lačen, Barbara Bačnik - Bača)
 4/9 Csaba Szabo (Amerikanec)
 7-8/6 Dr. Zdenka Čebašek - Travnik (Aleš)
 9/10 Angleški skavti (Aljoša Bizjak)
 11/10 Borut Cerkvenič (Ninocka)
 12/18 Beti Gerželj (Maruša Baša)

Koktajli (Pugy)

1/41, 2/32, 3/32, 4/32, 5-6/32, 7-8/32, 9/32, 10/32, 11/41, 12/49

Kolumna

1/15 (Amerikanec)
 2/13 (Amerikanec)
 3/13 (Amerikanec)
 4/15 (Amerikanec)
 5-6/8 (Amerikanec, Boris Mrak)
 7-8/9 (Amerikanec, Boris Mrak)
 9/11 (Katarina)
 10/8 (Amerikanec)
 11/8 (Boris Mrak, Amerikanec)
 11/41 (Katarina)
 12/11 (Boris Mrak, Amerikanec)

Kosobrinovi pripravki (Kosobrin)

1/29, 2/29, 3/29, 4/29, 5-6/33, 7-8/31, 9/33, 11/34, 12/43

Mednarodna stran (Matic Stergar)

1/16, 2/16, 5-6/13

Napovednik (Tadej Pugelj)

1/2, 2/2, 3/2, 4/2, 5-6/2, 7-8/2, 9/2, 10/2, 11/2, 12/2

KAZALO LETNIKA

Nasveti vodjem (Jasna Vuradin Popovič)

1/36, 2/36, 3/36, 4/36, 5-6/36, 7-8/36, 9/36, 10/36, 11/36, 12/44

Od rodov

2/17 Po poteh Cankarjevega bataljona (Janezu)
3/17 Zimovanje Soča (Božo Lovišček)
3/17 Zreški taborniki na zimovanju (Mojca, Lea, Patricija)

Orientacija

1/34 Minsko polje (Kovax)
2/34 Analiza vmesnih časov (Bubi)
3/34 Priprava na NOT (Pepl)
4/34 Geocaching (Igor Bizjak - Bizi)
5-6/35 Tečaj orientacije in topografije (Andraž Ravnikar)
7-8/35 OK Polaris (Pepl)
12/23 DTK 50 (Pepl)

Potepanja

1/18 O ZNOT-u
1/20 Eurojam (Jure Habjanič)
2/18 Glas Jelovice (Maja Tomažin in SiNi)
2/20 ZOT (Mina)
3/18 35. obletnica RjZ Velenje (SiNi)
4/16 NOT (Tanja Potočnik, Kovax, SiNi)
4/20 DankO (Pugy, Vida)
4/21 Jugonostalgija (JureJEŽ)
5-6/17 Bičikleta žur (Aleš Cipot)
5-6/20 Škalska liga (SiNi)
5-6/21 Golaž leta (SiNi)
5-6/22 Taborniški festival (Tine Klajder - Štokla, Bača)
7-8/18 Predstavitveni tabor RMB (Anja Kosovel)
7-8/19 Sodniški seminar (Pugy)
7-8/19 Piratski izziv (Nina Finžgar)

7-8/20 Mnogoboj (Jess, Nina Finžgar, SiNi, Pugy)
9/14 Taborjenja rodov
9/18 ARS (Tomaž Hudomalj)
9/20 Olimpijska tržnica (Barbara Bačnik - Bača)
10/30 Totem (SiNi)
10/40 Taborjenja rodov
11/17 ZNOT (Erika Zalokar)
11/18 NaBoj (Barbara Bačnik - Bača)
11/20 Vlak prostovoljstva (Barbara Bačnik)
11/22 Močne ukane (SiNi, Matej B. Kobav - Miki)

Predstavitve rodov (Pugy)

1/28 Rod heroj Vitez Ljubljana
2/28 Rod Stane Žagar - mlajši Kranj
3/28 Rod Rdeči Zalog Ljubljana

Psihologija (Irena Jeretina)

10/39, 11/35, 12/45

Razno

1/14 Mnenje (Miha Maček - Muc)
1/32 Naredi si sam (Barbara in Katarina Bačnik)
1/37 Vozli (Miha Eder)
3/12 Mnenje (Janezu)
3/38 Iz arhiva (Aleš Cipot)
4/38 Iz arhiva (Aleš Cipot)
5-6/38 Iz arhiva (Aleš Cipot)
7-8/39 V spomin Jani Leskovec
9/26 Fotonatečaj (Blaž Verbič)
9/34 Medved in klop (Pugy)
10/17 Mnenje (Dubí)
10/19 Eurojam
11/38 Popotovanja - Pariz (Jošt Bukovec)
12/13 Kazalo letnika 2005 (Aleš Cipot)
12/17 V spomin Sergeju Vošnjaku (Tone Simončič)
12/49 Mišek Stuart

SOS (Kuhla&Kahla)

1/39, 2/39, 3/40, 4/40, 5-6/40, 7-8/40, 9/38, 10/38, 11/40, 12/48

Stric volk

1/46, 2/46, 3/46, 4/46, 5-6/46, 7-8/46, 9/46, 10/46, 11/46, 12/54

Tabor na obisku

1/24 Rod Severni kurir Slovenj Gradec (Katjuša Šavc)
 2/25 Rod Pusti grad Šoštanj (SiNi)
 3/24 Rod Stane Žagar - mlajši Kranj (Bača)
 4/25 Mladi bori Ajdovščina (Maruša)
 5-6/27 Portoroški Morski vihariki (Tina Bržan)
 7-8/28 Rod Gorjanskih tabornikov Novo mesto (Jošt Bukovec)
 9/22 Ekpa revije Tabor (Aleš Cipot)
 11/24 Pokljuški rod Gorje (Daša Lamut)
 12/34 Rod Pogorevc Žerjav (SiNi)

Taborniška fotografija (Blaž Verbič)

1/26, 2/31, 3/27, 4/28, 5-6/31

Taborniška znanja (SiTo)

1/33, 2/35, 3/32, 4/33

Taborniške novice

1/7, 2/6, 3/15, 4/10, 5-6/10, 7-8/10, 9/14, 10/9, 11/12, 12/19

Taborniški vestnik (urednik: Aljoša Bizjak)

1/10, 2/10, 3/14, 4/12, 5-6/9, 10/13, 11/14

Tema meseca

1/4 Luč miru (Sandi Glinšek, Tomaž Sinigajda)
 2/4 Dan razmisleka (Tadej Pugelj, Tomaž Strajnar, Aleš Cipot, Tina Bržan)
 3/4 Zvesti prijatelji (Aleš Cipot, Boštjan Lačen, Matjaž Šmalc, Andrej Težak)
 4/4 Razpisi in projekti (Aleš Cipot, Ivo Štajdohar, Aleš Skalič)
 5-6/4 Mnogoboji (Aleš Cipot, Matej B. Kobav - Miki, Tadej Beočanin, Blaž Verbič, Meti Buh, Matjaž Jesenšek - Jess)
 7-8/4 Uživanje alkoholnih pijač in kajenje na taborniških akcijah (Aleš Cipot, Rade Pribakovič, Luka Okorn, Gašper Rupnik)
 9/4 Dolenjska OO ZTS (Jošt Bukovec)
 10/4 ROT (Dušan Petrovič, Blaž Kovačič, SiNi)
 11/4 Taborniško izrazoslovje (Špela Les)
 12/4 Izredna skupščina (Amerikanec, Klemen Kenda - Bubi, Sandi Glinšek)

Uvodnik (Aleš Cipot)

1/3, 2/3, 3/3, 4/3, 5-6/3, 7-8/3, 9/3, 10/3 (Katarina Drenik), 11/3, 12/3

ŽVN (Aljoša Bizjak)

1/35, 2/32, 3/31, 4/31, 5-6/34, 7-8/34, 10/35, 11/33

80 let strica Godca

V več kot polstoletni zgodovini Roda snežniških ruševcev iz Ilirske Bistrice bi težko našli člana, ki je tako izrazito zaznamoval taborništvo na bistriškem kot je naš slavljeneц Franc Godec, ki je oktobra praznoval 80-letni jubilej.

Foto: arhiv RSR Ilirska Bistrica

Stric Godec, kot so ga običajno imenovali mlajši taborniki, je prišel iz rodne Dolenjske v Ilirsko Bistrico po drugi svetovni. Tu si je ustvaril (taborniško) družino, saj je bila žena Vida dolga leta taborniška kuharica, vsi trije otroci pa so se vključili v taborniške vrste. Frane je prišel med tabornike v začetku šestdesetih let, ko je bil tedanji odred v kadrovski krizi. Prišel je na kratko, ostal pa je do danes, kot član kluba grč 'Stari mački' RSR.

Skoraj 20 let je bil starešina roda, do 1983, ko je predal štafeto mlajšim. To so bila leta največjega vzpona snežniških ruševcev, saj je ob višku štel odred kar 450 članov. Taborništvo se je iz Ilirske Bistrice širilo v druge kraje,

občine in obstalo v Kuteževem, nekaj časa pa sta četi delovali tudi v Knežaku in Podgradu. Bistriški taborniki so iz leta v leto prejeli tedanje najvišje priznanje ZTS, Partizanski odred in tudi Kip ilegalca ter vsa najvišja jugoslovanska taborniška priznanja. Najvišja taborniška priznanja je v tem času prejel tudi Franc Godec.

V času

njegovega vodenja so taborniki pridobili staro stavbo v središču mesta, jo s prostovoljnimi delom uredili in ob pomoči občine pridobili lep in funkcionalen dom. Na Godčevo pobudo so prevzeli v upravljanje nekdanjo planinsko kočo v Črnem dolu in jo z obnovitvenimi in vzdrževalnimi deli uredili v priljubljeno taborniško središče pod Snežnikom.

V tem obdobju so se začeli bistriški taborniki odpirati v slovenski in tudi jugoslovanski prostor z udeležbo na republiških tekmovanjih ter slovenskih in jugoslovanskih zletih.

Leta 1981 so pod starešinstvom Franca Godca izvedli 8. zlet ZTS, ki je dolgo veljal za enega najbolj organiziranih v zgodovini slovenske taborniške organizacije. Godca srečamo tudi med pobudniki za ustanovitev Južno-primoreške-notranjske področne zveze, nekaj mandatov pa je bil tudi član nadzornega odbora in drugih delovnih teles ZTS.

Ta priložnostni zapis je lahko le skica za taborniški portret strica Godca, ki je bil v svojem času nekakšen sinonim za taborništvo v Ilirski Bistrici, zato mu 'ruševci' kličemo, še na mnoga zdrava in taborniško aktivna leta.

Tomo Šajn

Franc Godec na eni izmed svečanosti ob taborniški koči v Črnem dolu. Foto: arhiv RSR Ilirska Bistrica

V spomin tretjemu predsedniku ZTS - Sergeju Vošnjaku

Težko se je v nekaj stavkih spominjati človeka, ki je po svoje zaznamoval del taborniške zgodovine. Sergeja sem osebno bolje spoznal, ko je bil že nekaj let starešina ZTS, taborniška prijatelja pa sva postala, lahko rečem, kmalu zatem. Na vse nas, tedaj mladince, ki smo postali člani starešinskega sveta oziroma izvršnega odbora ZTS, je predstavljal simpatično avtoriteto. Vedno je bil pripravljen pomagati, prisluhniti sogovornikom. Bil je duhovit, široko razgledan. Tovariš.

Foto: arhiv revije Tabor

SERGEJ VOŠNJAK, rojen Ptujčan, je lanskega oktobra praznoval 80-letnico. V mladinskih organizacijah je deloval precej časa; od leta 1939 je bil član Sko-ja, sodeloval je v OF v Ljubljani, v partizanih je imel najrazličnejše politične funkcije. Je nosilec partizanske spomenice. Od začetka leta 1944 pa do maja 1947 je bil v Glavnem odboru Ljudske mladine Slovenije in bil v tem času tudi urednik Mladine in Pionirja. Od februarja 1958 do maja 1964 je bil tretji

starešina ZTS; tedaj je bil odgovorni urednik Slovenskega poročevalca, današnjega Dela.

V času njegovega vodenja ZTS je bilo taborniško dogajanje izredno pestro. Leta 1959 se poenotijo republiški statuti, taborniško gibanje se prenese tudi med visokošolce, okrajni taborniški sveti postanejo operativni organi, začele so se ustanovljati občinske in mestne zveze, ime Združenje se spremeni v Zvezo, rodovi se preimenujejo v odrede, družine v čete, sveti v zveze, starešine ZTS in ZTO pa v predsednike.

Sergej se je zavzemal za razširitev organizacije. Tedaj je bil načrt, da mora ZTS omogočiti vsakemu mlademu človeku sodelovanje v tej, tedaj novi mladinsko vzgojni organizaciji. Od tod ambiciozni načrti o članstvu dvajset in več tisoč mladine v taborniških vrstah. Leta 1959 je bila široko zasnovana akcija razširitve gibanja. Rodovi so se razcepili v nove rodove. Sergej je opozarjal, da je treba prej poskrbeti za vodnike in druge voditelje taborništva, kajti sicer bo organizacija zvodena. Zagovarjal je vlogo mladine pri vodenju in ji dajal prednost. Nikoli nismo imeli občutka, da gre za politika - v klasičnem pomenu.. Nasprotno! Spoznavali smo taborniške prvine odnosov, pravo delovno vzdušje. In takega ima-

mo v spominu vsi, ki smo sodelovali z njim. Tako smo "padli" v republiške organe tudi prvi učenci in se učili, kako voditi društva, taborjenja, zimovanja, urejati Tabor itd. Težave so bile podobne današnjim.

Nazadnje smo se srečali z njim v Cankarjevem domu ob 50-letnici ZTS, ko je kljub boleznim le prišel in z nasmeškom pripovedoval, kako smo potovali po Jugoslaviji na razne skupščine. Sredi novembra smo se na ljubljanskih Žalah poslovili od plemenitega človeka - tabornika. Ni fraza, če zapišem, da se bomo z najlepšimi mislimi spominjali na svojega starešino.

Tone Simončič

50-letnica ZTS v Cankarjevem domu. Foto: arhiv Toneta Simončiča

Ko si vedno MČ ...

ZTS je za marsikoga le skupina ljudi, ki večino časa razpreda o stvareh, ki so popolnoma nepomembne. Skupina ljudi, ki ne dela prav nič. Vendar temu ni tako. Ne dvomim, da je tam pri vrhu veliko ljudi, ki se trudijo za nas; taka je tudi komisija MMČ. In prav o tem sem se pogovarjala z vodjo te skupine, Beti Gerželj.

Foto: arhiv Beti Gerželj.

Beti, kakšna je tvoja funkcija na ZTS?

Sem pomočnica načelnika za program, za vejo MMČ (murni, medvedki in čebelice).

Kdo pa so "Leteči medvedki"?

To je komisija MMČ; skupina ljudi, ki mi pomaga.

Tvoj mandat traja že od leta 2003 in se počasi izteka. Kako ste začeli?

Prvo leto je imela MČ komisija člane s 3 območij, iz 5 rodov (RaR, RR, RJŠ, RJZ in RKV). Prvotna ideja je bila seveda imeti člane z vseh območij, vendar to ni uspelo.

Strinjali smo se s tem, da je treba

popolnoma prenoviti in posodobiti MČ program in to je bila naša glavna naloga. Dobivali smo se 1x mesečno in sistematično predelali ves program. Nato sem bila nekaj časa na študiju v tujini, ko pa sem se vrnila smo ugotovili, da se nam mandat izteka. Za sabo pa hočemo pustiti nek viden rezultat, tako smo dobili idejo "PLINK".

Če se prav spomnim ste bili kar opazni na akcijah ...

Hoteli smo se predstaviti; imamo posebno ime in rumene majice - težko nas je zgrešiti. J Predstavili smo se na državnem mnogoboju, Feštivalu in na NaBoju. Ves čas smo rodovom tudi

pošiljali ankete, da bi izvedeli kakšne so potrebe, želje in mnenja o programu, vendar je bil odziv pod pričakovanji. Želeli smo si, da bi vodniki vedeli, da se nekaj dogaja, da se nekaj premika.

Praviš, da ste program prenovili. Lahko potem kmalu pričakujemo novo zbirko "rdečih knjižic"?

Pravzaprav ne. S tem je še veliko dela, nam se niti ni splačalo pripravljati novih priročnikov, saj so bile starostne veje šele pred kratkim sprejete. Mogoče bo to izziv za mojega naslednika.

Omenila si PLINK. Kaj je to?

Programski list idej na krožniku. To bo zbirka preverjenih idej za sestanke z MČji in murni. Vse ideje bodo objavljene na internetni strani, kot nekakšen forum, kjer bo vsakdo lahko dal in tudi dobil idejo. Na začetku bomo verjetno več idej dali mi, kasneje pa upamo, da bo izmenjava stekla sama med uporabniki. Le zavedati se moramo, koliko lahko en drugemu pomagamo. PLINK smo prvič predstavili na delavnici Programska znanja, udeleženci so bili zainteresirani in mislim, da bo uspelo. Dobra stvar PLINKA pa je tudi to, da bodo neke objavljene prakse programa za murne.

In za konec?

Mislim, da je treba spremeniti mnenje rodov do ZTS in komisij. Le-te namreč niso same sebi namen. Obstajajo za in zaradi rodov.

TABORNIŠKE NOVICE

Glas Jelovice 2006 - razpis

Rod svobodnega Kamnitnika vas tudi letos vabi na tradicionalno zimsko orientacijsko tekmovanje, ki bo letos potekalo 7. januarja. Tekmovanje bo potekalo po zasneženih poljanah Škofjeloške okolice. Priprave so že v polnem teku, sneg je naročen in čakamo le še vaše navdušene, od mraza rdeče obraze.

Tudi letos bomo tekmovali v petih kategorijah, GGji in PPji razdeljeni po spolu. Grče pa bodo tekmovali v eni kategoriji. Vsako ekipo sestavlja 5 članov, dovoljeno je odstopanje za enega v obe smeri.

Štartnina tudi letos znaša 7000 SIT, in vključuje našitke, topli obrok, nagrade, karte in stroške organizacije. Zadni rok prijave je sreda, 4.1.2006, do osme ure zvečer. **Na dan tekmovanja prijave ne sprejemamo.** Štartnino nakažete na: Društvo tabornikov Rod Svobodnega Kamnitnika Škofja Loka, na račun RSK odprtega pri NLB: 02024-0053801979. **Prijava velja le s plačano štartnino.**

Vaše prijave pričakujemo na naslednjih koordinatah:

Jana Kalan,

Hafnerjevo naselje 107,

4220 Škofja Loka

Mobi: 040 215 458

e-mail: glasjelovice@gmail.com

Prijavnico najdete na spletni strani <http://glasjelovica.rutka.net>.

Več informacij najdete na spletni strani <http://glasjelovica.rutka.net>, lahko pa se obrnete tudi na vodji tekmovnja Janeza Bernika, 031 416 350, jbernik@gmail.com in Matejo Jereb, 040 224 974, mjereb@kss-loka.si.

Kot smo že navajeni bomo tudi letos na tekmovanju uporabljali **sistem elektronskega perforiranja (Sport-Ident)**, zato bi lepo prosili vse ekipe, ki čipe imajo naj le te prinesejo s seboj. Vsi ostali si boste čipe lahko sposodili na tekmovanju, zanje pa boste položili kavčijo petih tisočakov.

Točen kraj za zimsko pustolovščino bomo objavili na straneh rutka.net in naši spletni strani.

Za ekipe iz oddaljenih krajev, ki bodo prispele na kraj tekmovanja že dan prej bomo priskrbeli prenočišče v telovadnici šole (armafleksi, spalke, copati...)

Se vidimo **7. januarja 2005, nekje v okolici Škofje Loke!**

**Rod svobodnega Kamnitnika
Škofja Loka**

Klub tabornikov-študentov v akciji!

Taborniki-študenti smo se v letošnjem letu podali novim dogodivščinam in zmagam naproti. Že sredi lanskega leta se je porodila ideja o mladinski izmenjavi z nam podobnimi (ali pa vsaj približno enako starimi ☺) vrstniki. Ta ideja je dobivala bolj in bolj konkretno podobo in se končno izoblikovala v tristransko izmenjavo med nami, ter skupinama Špancev in Maltežanov. Prvi del te nore izkušnje, imenovan "Send an SMS", smo letošnjega avgusta doživeli v Španiji, drugi del se bo konec decembra zgodil v Sloveniji, tretji pa poleti 2006 na Malti. Imeli smo se "bery bery muy bien", kar boste gotovo razbrali tudi iz fotografij!

Igor in Špelč

Veselovetrovci snemajo dokumentarec o mladini

Taborniki Veselega vetra iz Murske Sobotne smo se odločili posneti kratki dokumentarec o mladini v Murski Soboti. Rdeča nit filma so mladi, kaj lahko v Murski Soboti počnejo in kaj jim ta nudi. Zatorej smo se podali v mesto, opravili nekaj intervjujev s predstavniki mladinskih organizacij (kot sta MIKK (Mladinsko Informativno Kulturni Klub) in KPŠ (Klub Prekmurskih Študentov)), s psihologinjo na soboški gimnaziji, z županom Murske Sobotne in nključnimi mladimi mimoidočimi. Obiskali smo različne dejavnosti katerih se mladi lahko udeležujejo (glasbene in likovne delavnice, razne športne aktivnosti, plesno šolo Urška in seveda tabornike). Čeprav med mladimi prevladuje mnenje, da se v Murski Soboti dogaja premalo, je ekipa (sestavljamo jo Aleš (odgovorni urednik), Miha (montaža in glasba), Deja (gospodična novinarka), Mirjana (novinarka 2) in Tomaž (kamera in "le režisjr")) ugotovila da ponudba ni majhna, le mladi niso zadosti obveščeni, ali pa so ti premalo zainteresirani. Seveda pa ni vsakdo za vse in nekateri hočejo več tega, drugi pa več tistega, vsem pa je težko ugoditi naenkrat. Se vidimo na premieri ☺

Ventilatorrr...

Največja težava mladih v Murski Soboti je preslaba obveščenaost, ne pa premajhna ponudba aktivnosti za mladino. Foto: Lea Repič

TABORNIŠKE NOVICE

Luč miru

Droben plamen **Ti** podarim.

Upam!

Da te plamen prebudi, **Ti** odpre oči!

Te izpusti iz primeža vsakdanjosti!

Te razveseli, srce z upanjem napolni **Ti**!

Mi upamo in si želimo,

zato droben plamen **Ti** podarimo!

Vabljeni na osrednjo prireditev ob sprejemu Luči Miru iz Betlehema v Ljubljani, ki bo dne **16.12.2005!**

Dobimo se ob 18.30 v ljubljanski Stolnici in ob 19.30 pred magistratom!

Skupaj smo močnejši!

Odbor za pripravo LMB pri ZTS

Skavtska lilija obdana z Lučmi Miru! Utrine iz lanske odprave na Dunaj. Foto: SiNi

80 let združenja slovenskih tabornikov - GOZDOVNIKOV

8. decembra 1925 so v Ljubljani ustanovili Združenje slovenskih tabornikov, drugo taborniško organizacijo, na osnovah načel Ernesta Thompsona Setona. Svobodomiselni in napredni ustanovitelji niso soglašali z vojaškim načinom skavtstva Baden Powella in so se zato odcepili od skavske organizacije. Postavili so, lahko rečemo, temelje tudi današnjim vrednotam slovenskega taborništva.

Filatelisti rodu Rožnik proslavljajo 80-letnico ustanovitve ZTS, 8. decembra 2005, ko so izdali poseben poštni taborniški filatelistični žig. Dotiskali so dopisnico (Društvo tabornikov Rod Rožnik /št.25/), ki prikazuje tabornika pod drevesom ob tabornem ognju, v ozadju pa je naselje šotorov. Dotiskana celina - pismo in posebne ovojnice pa prikazujejo (Društvo tabornikov Rod Rožnik /št.26/) članski trak, značilen za nekdanje slovenske oznake: zlat lipov list (tretja nekdanja stopnja...) in zlati oznaki načelnika rodu. Obe dotiskani celini sta potrjeni na Pošti Slovenije, žig pa registriran oziroma odobren pri isti instituciji.

Tone Simončič

anton.simoncic@telemach.net

Dan odprtih vrat v Gozdni šoli

Program evropskih skupnosti MLADINA omogoča pridobitev finančne podpore za posamezne oblike mednarodnega sodelovanja na področju mladine. Namen programa temelji na spoznanju, da je projekt oblikovanja Evrope v marsičem odvisen od medsebojnega poznavanja njenega prebivalstva in razumevanja različnosti med različnimi predeli Evrope. Program je namenjen vsem mladim med 15. in 25. letom starosti, prijavitelji projektov pa so lahko vse pravne osebe, ki s svojimi aktivnostmi ne težijo k ustvarjanju profita.

Taborniki smo torej "idealna" populacija za tovrstne projekte. Vsi, ki bi radi izvedeli več o programu Mladina, še posebej pa o mladinskih izmenjavah, ste vabljeni na DAN ODPRTIH VRAT mladinske izmenjave "Slovenia live!". Le-ta se bo dogajal 28. 12. 2005 od 14.00 naprej v gozdni šoli v Bohinju.

Več informacij dobiš na Spela.Peklar@guest.arnes.si - tukaj pa tudi sprejemamo prijave za obisk!

Špela Peklar

Jamboree slovenskih zamejskih skavtov

Slovenska zamejska skavtska organizacija iz Trsta oziroma Gorice organizira 5. slovenski zamejski Jamboree, s katerim želijo povezati skavte različnih, a sorodnih organizacij: ZSKSS, AGESCI, RMV, ZTS in Scout d'Europa.

Organizatorji so se glede na pobude zainteresiranih udeležencev odločili za spremembo načrtovanega termina. Jamboree bi naj tako trajal od 27. julija do 6. avgusta 2006 za vejo izvidnikov in vodnic, od 29. julija do 6. avgusta za vejo roverjev in popotnic in od 31. julija do 6. avgusta za vejo volčičev in volkuljic. Podrobnejše informacije o poteku Jamboreeja dobite na njihovi spletni strani www.szso.org. Čimprej sporočite vašo morebitno udeležbo na e-naslovu 5_jamboree@yahoo.it, ne glede na to, da je rok za prijavo že potekel. Še vedno ostaja skrivnost, kateri kraj bo gostil jamboree, organizatorji pa zagotavljajo, da bo vsekakor nekje ob meji med Italijo in Slovenijo.

Organizatorji vabijo vse, ki so pripravljeni pomagati.

A. C.

Vesela srečanja MČ

Letošnja tema MZT veselih srečanj za MČ in murne je bila pravljična dežela.

Odločitev se je izkazala za pravo, saj so otroci uživali, ko so oblačili svoje vodnike, poslušali in si izmišljevali svoje lastne zgodbe, odgovarjali na vprašanja pravljičnega kviza, leteli, se sladkali s bananami v čokoladi in iskali pot iz labirinta. Letošnja srečanja so bila res vesela in uspešna, saj nas ni prestrašila niti debela snežna odeja.

Urša Novak

Žur MZT

Taborniki v Ljubljani se že pripravljamo na praznovanje novega leta. Kot se spodobi bomo to proslavili z žurom. Že tradicionalni MZT žur bo v petek, 16. decembra 2005 od 20h dalje v FuzBaru na Trubarjevi v Ljubljani. Vabljeni taborniki od vsepovsod, ki si želite sprostitve, zabavo, super taborniško družbo in odlično glasbo. Žur bo poln prijetnih presenečenj. Letos je še posebno presenečenje vstopnina - vstopnice v "predprodaji" so namreč brezplačne. Zato si čim prej priskrbi svojo vstopnico za ta nepozaben žur, saj je število vstopnic omejeno!

Blaž Verbič

blaz.verbic@rutka.net

TABORNIŠKE NOVICE

ZOT

Že skoraj 10 let se ZOT pojavlja v mislih tekmovalcev, ki so prišli lani in bi radi prišli tudi letos ali pa tistih, ki so o tekmoivanju slišali že dosti, sedaj pa bi se tudi sami radi preizkusili. Kakor naročeno, se bo tudi to leto tekmovanje odvijalo in sicer med **28. in 29. januarjem 2006** in kakor se spodobi za zimsko tekmo, upamo na tone in kubične metre snežene odeje. Lokacija naj ostane še zavita v oster zimski veter, zabava in akcija pa sta zagotovljeni že vnaprej. Več o dogodku boste izvedeli v naslednji številki revije Tabor do takrat pa si pogledajte o dosedanjih ZOT-ih na naši spletni strani <http://zot.rutka.net/main.php>.

Foto: Aleš Cipot

S sneženo kepo v roki do ZOT-a,

Ninocka

nina.medved@guest.arnes.si

Seminar odnosov z mediji

Mestna zveza tabornikov je s pomočjo pomočnikov iz novinarskih vrst pripravila enodnevni seminar, s katerimi smo dvajsetim udeležencem predstavili osnove odnosov z mediji. Udeleženci so spoznali način obveščanja medijev s pomočjo sporočil za javnost in tiskovnih konferenc ter način komuniciranja v kriznih razmerah. Radijska novinarja sta udeležence naučila osnovnih pravil dela na radijskih postajah in kakšne izjave so zaželeno pri predstavitvi akcij na radijskih frekvencah. Podobno izobraževanje je Mestna zveza tabornikov že pripravila za Urad za mladino Mestne občine Ljubljana, na katerem so sodelovale številne ljubljanske mladinske organizacije. V kratkem pripravljajo tudi učbenik o odnosih z mediji, ki ga bodo izdali s pomočjo Mladinskega sveta Slovenije.

Djurko

Ljutomerčani z novim vodstvom

Ljutomerski taborniki Rodu vedrih Prlekov smo na občnem zboru izbrali novo, pomlajeno vodstvo. Izvolili smo nove načelnike družin in potrdili nove programe za naslednje leto. Z mlajšim vodstvom bi radi izpeljali nove akcije in čim bolj prilagodili in približali programe željam članov, še posebej starejšim GGjem in PPjem. V decembru želimo izpeljati novo akcijo za MMČ, in sicer "vesoljški", ki bo potekala po mestu Ljutomer. Hkrati bomo delili čaj ostalim mimoidočim, saj bi radi čimbolj približali taborništvo občanom mesta Ljutomer, kar bi mogoče omogočilo širšo sodelovanje z mestom. V času počitnic bomo odšli na zimovanje na Pohorje, v poletju upamo na skupen tabor z rodoma iz Murske Sobotne in Lendave. Za starejše GGje in PPje načrtujemo zanimive pohode in izlete. V mesecu marcu bi pa radi za zabavo odšli v Gardaland.

Niko Miholič

Posvet KVIO

Letošnji posvet Komisije za vzgojo in izobraževanje odraslih je potekal od 11. do 12.11.2005 v ČŠOD Rak v Rakovem Škocjanu. Udeležili so se ga predstavniki vodniških tečajev, specialističnih tečajev in tečajev za vodje enot. Delovno vzdušje je bilo zelo konstruktivno, saj smo prišli do kar nekaj idej za izboljšanje izobraževanja v ZTS. V petek zvečer smo oblikovali predlog nove sheme KVIO, skozi debato pa smo (zopet) ugotovili, da je potrebno veliko truda vložiti v izboljšanje vodniških tečajev, prav tako spremembe potrebujejo specialistični tečaji, zaspati pa ne smejo niti tečaji za vodje.

V soboto smo delali predvsem po skupinah glede na tečaje. Vodniški tečaji se bodo srečali že v decembru, ko si bodo izmenjali dobre prakse, tečaji za vodje bodo skušali poiskati še bolj primerne teme, ki jih taborniški vodje zares potrebujejo, specialisti pa morajo vse sile usmeriti v to, da ta znanja v organizaciji ne bodo izumrli in da tečaji ne bodo odpovedani zaradi premajhnega števila prijavljenih.

Na posvetu je bilo čutilo veliko pozitivne energije in jaz verjamem, da bomo skupnimi močmi uspeli tečaje pripeljati na vrh. Torej: drugo leto bodo vsi tečaji zares špica, zato spremljajte Tabor in informacije na spletu, da ne boste zgrešili znanja.

Nina Arnuš

DTK 50 izdelana za celo Slovenijo

V letošnjem poletju se je zaključila izdelava DTK 50 in tako je sedaj celotno ozemlje Slovenije pokrito s to sodobno in kakovostno karto, ki pa seveda ne zadošča vsem potrebam, predvsem tabornikov in drugih ljubiteljev orientacije.

Državna topografska karta v merilu 1 : 50 000 (DTK 50) pokriva ozemlje Republike Slovenije na 58 listih in je za DTK 25 druga v sistemu topografskih kart Slovenije. Začetki priprave na izdelavo segajo v leto 1998, ob konec izdelave listov DTK 25. Prvi listi so bili izdelani leta 2001, celotna karta pa v štirih letih. Njena izdelava pomeni tehnološki in strokovni dosežek slovenske kartografije. Izdelana je z najsodobnejšo kartografsko tehnologijo, izključno računalniško, nekateri postopki izdelave pa so celo izvirni v svetovnem merilu. Zanimivo, da se bodo prenove svoje topografske karte 1 : 50 000 v letošnjem letu po podobnem postopku lotili celo v Švici. Vsebinska je dopolnjena na osnovi zračnih posnetkov in dodatnega terenskega pregleda po voznih cestah. To karti zagotavlja mnogo boljše ažurnost vsebine, kot jo lahko zasledimo pri DTK 25. Različica s senčenjem je lahko v pomoč pri predstavi reliefa za vse tiste, ki slabo razumejo plastnice. Cestna mreža je prikazana glede na ustroj vozišča in širino. Nevajenemu uporabniku še največ preglavic povzročata dve pravokotni koordinatni mreži, ki določata pravokotne koordinate točkam v dveh različnih kartografskih projekcijah, izračunanih na različnih referenčnih elipsoidih, vendar pa nam to še kako olajša uporabo z GPS sprejemnikom. Karta je natisnjena kar v sedmih bar-

vah, topografski znaki se nekoliko razlikujejo od tistih, uporabljenih na DTK 25, so pa zato vsi predstavljeni v legendi na karti. Karta je vsebinsko mnogo bolj gosta, kot je med uporabniki kart zelo priljubljen Atlas Slovenije v enakem merilu, a vendarle vsebinsko ne dosega podrobnosti in natančnosti DTK 25. Zaradi ekvidistance, ki znaša 20 m, je tudi relief prikazan manj podrobno in s tem sledenje reliefu na terenu omejeno. Idealna je tako za načrtovanje kolesarskih izletov ali pri gibanju po voznih poteh in cestah, nekoliko manj primerna pa za orientacijo po zemljišču izven obstoječih poti in po slabših kolovozih. Liste v tiskani obliki na kartografskem papirju ali kot rastrske tif datoteke izdaja Geoinformacijski center na Geodetski upravi Republike Slovenije na Zemljemerski 12 v Ljubljani.

Ob zaključku izdelave pa je zelo pomembno tudi to, da se bo karta redno vzdrževala in da ne bo zastarela, kot se je v Sloveniji že zgodilo najprej s Temelnjim topografskim načrtom (TTN), pa tudi z DTK 25, katere starost povzroča pri uporabi, predvsem orientaciji po terenu, vedno večje težave. Zaradi tega že pospešeno pripravljamo postopke redne obnove DTK 50, ki se bo začela že v letu 2006. Za ljubitelje orientacije po terenu pa je pomembnejše dejstvo, da bomo skušali sočasno z vsebinskim dopolnjevanjem DTK 50 prenoviti, tehnološko posodobiti in vsebinsko dopolniti

tudi DTK 25. Seveda bo odločitev odvisna predvsem od ocenjenih stroškov in razpoložljivih sredstev. Morda pa boste lahko tudi uporabniki tisti, ki boste prispevali k rednemu obnavljanju vsebine, o tem pa več v naslednjih prispevkih.

Poleg zaključka DTK 50 je skoraj sočasno izšla tudi nova pregledna karta Slovenije v merilu 1 : 50 000, največjem, ki še prikazuje državo na enem listu, velikem nekaj čez meter v širino. Vsebinsko bogata in privlačno oblikovana je primerna predvsem kot karta za načrtovanje akcij po Sloveniji, pa tudi kot okras kakšne puste stene.

NOVOLETNA ANKETA**Na drugi strani Taborovega diktafona**

Tabor v tej obliki se poslavlja. Konec leta je čas, da ugotovimo, do kam smo prišli, kaj nas čaka v prihodnje. Nekateri so razkrili svoje načrte v prihodnje, drugi spregovorili o svojih začetkih, tretji pa kritično razmišljali.

SINI

V Taborovo ekipo sem rekrutiran zelo na hitro in povsem naključno ☺. Nisem imel nekih velikih ciljev in ambicij, saj nisem poklicni novinar in tekstopisec. Vendar me je revija v zelo kratkem času povsem prevzela. Tisti, ki me poznajo v živo, dobro vedo, da veliko govorim ☺. Sedaj imam priložnost, da nekaj

svojih misli, opažanj tudi napišem. Vse do sedaj napisane članke sem napisal s srcem in veseljem. Tako bo tudi v prihodnje. Rad bi se morda v tej priložnosti zahvalil glavnemu uredniku Alešu Cipotu in glavnemu uredniku fotografije Blažu Verbiču, ki sta večkrat izrazila svoje zaupanje vame in me navdušila za novinarstvo. Želim si, da bi Tabor kljub vsem spremembam, postal še bolj kvalitetno branje in da bi ga z veseljem prebral prav vsak tabornik.

Jošt Bukovec

Tabor berem že več let, čeprav z ekipo sodelujem šele nekaj števil. Zanimivo je, kako se spreminjanje revije opazi šele po nekaj letih rednega branja - ko znano rutino branja člankov preseneti nov izgled ali rubrika. Vedno sem imel rad spremembe v časopisih - da sem lahko navdušeno preletaval strani v pričakovanju naslednje. In ravno to pričakovanje mi je sedaj motivacija za pisanje; da bi bralci željno brali vsak članek in pričakovali naslednjega, pa ne zaradi novega izgleda, temveč zaradi kvalitetne

vsebine.

Zdi se mi, da je revija sveža; da diha in se z vsako številko malenkost spremeni. Mogoče se res, verjetno pa se spreminja tudi moj pogled na tiskani Tabor.

H kakovosti revije prispeva vsak član ekipe in rad bi se zahvalil prav vsem, kajti prav vsakdo je vsaj malo zaslužen za kvaliteto revije. Hvala!

Barbara Bačnik - Bača

Rada pišem za tabor, s tem ohranjam stik z vsemi slovenskimi taborniki, vendar se življenje ne bere, življenje se živi! Zato bi si želela čim več odmevnih, zanimivih in nepozabnih taborniških akcij, o katerih bi seveda naša revija tudi poročala.

Tabor ni samo revija, je skupek ljudi, ki jo ustvarja, gre za izkušnjo in prijateljstvo, hvala vsem.

Šeki

V skoraj desetih letih odkar sem narisal za Tabor prvo risbico, se je zamejnalo že kar nekaj urednikov in oblikovnih rešitev. Moram priznat, da je trenutni izgled, eden najbolj svežih in berljivih in z malo popravki bo Tabor noro dobra revija za vse, ne le za člane ZTS. Ne morem niti mimo odličnega urednika s katerim za enkrat sodelujeva odlično in mu želim, da ne bi prav kmalu obupal. ☺ Aleš samo tako naprej in hvala za priložnost, ki sem jo dobil z risanjem karikatur, mogoče pa se bom nekoč zahvaljeval kot karikaturnist kakšnega velikega slovenskega ali svetovnega časopisa.

Dušan Petrovič - Pepl

Taboru v prihodnje želim, da poudarja in opisuje tipične taborniške strokovne teme in da jih boste bralci z zanimanjem prebirali - zavedajte se, da bo predvsem posebno strokovno znanje tisto, ki daje taborništvo poseben čar in prednost v primerjavi z drugimi organizacijami.

Boris Mrak

Novo leto

Dnevi in tedni in meseci in nazadnje še leta nam z vsakim novim letom tečejo hitreje. Revija Tabor me spremlja že vsa leta mojega taborništva in če je bila v začetku to moj vir najrazličnejših koristnih napotkov tako za tabornjenja kot tudi za delo med letom,

bi si sedaj želel, da bi postala tudi mesto malo bolj polemičnih razprav in iskanja bodočih usmeritev v tem vedno hitreje spreminjajoči družbi in svetu. Upam in želim, da je ne bomo izgubili in da bi se v njej pogosteje oglašale taborniške grče s svojimi razmišljanji, izkušnjami in predlogi. Lep pozdrav iz Sarajeva in SREČNO!

Sarajevo, 02.12.2005

Pugy

Tabor potrebuje čim več zanimivega in koristnega branja. To si bralci služijo in to jim bom tudi sam s svojimi

prispevki skušal ponuditi. Med aktivnimi bralci si želim čim več vodnikov, saj verjamem, da jim Tabor s svojo aktualnostjo in priročnostjo lahko zelo pomaga pri njihovem delu v vođu.

Želim pa si tudi da bi bralce pisanje drugih vzpodbudilo, da tudi sami kaj napišejo; pa naj bo to reportaža z zanimive akcije, koristen nasvet, lastno mnenje ali pa odziv na napisano. Le tako bo Tabor lahko povezoval idejo taborništvu in tabornike med seboj.

Irena

S pisanjem za revijo Tabor sem se prvič srečala kot rodova propagandistka, ko sem tu pa tam napisala kakšen kratek prispevek o dogajanju v našem rodu. Uf, dolgo je že od tega... ☺ V zadnjem času sem se od "taborniškega novinarstva" pravzaprav že skoraj poslovila, pa me je urednik Tabora premamila s ponudbo o novi rubriki. V "psihološkem kotičku" se trenutno posvečam predvsem pedagoško-psihološkim vsebinam, uporabnim pri vzgoji mladih tabornikov. Ob morebitnih vaših željah in predlogih pa se veselim raziskovanja tudi drugih taborniško-psiholoških tematik!

Tanja Cirkvenčič

Spomnim se, kako pomembno sem se počutila, ko sem kot popotnica končno začela dobivati svoj Tabor na dom. Vsako številko sem prebrala od prve do zadnje strani in bila nadvse zadovoljna da vem, kaj se dogaja pri tabornikih po celi Sloveniji. Poleg tega, da je obveščal, je Tabor vedno tudi povezoval tabornike, posejane

po celi Sloveniji, v eno veliko taborniško družino. V mojih očeh postaja Tabor z vsako številko boljši. Žal njegovo nastajanje večkrat kot ne gledam bolj od daleč, si pa želim, da bi v prihodnosti večkrat našla čas zanj in tako tudi sama prispevala k vedno boljši taborniški reviji.

Daša Lamut

Mislim, da je revija Tabor v zadnjem času postala neprimerljivo boljša, kot je bila. Res pa je, da se mora vedno strmeti k še boljšemu in tako vem, da je lahko še boljša in to tudi mora biti!

To ni nikakršna samohvala nove ekipe. Kar nekaj ljudi, ki sem jih intervjuvala ali pripravljala članke o njih, je namreč novo podoba revije samo od sebe pohvalilo. Zdi se mi, da to že nekaj pove...Komentirala bi tudi pripombe o tem, da revija ni primerna za vse bralce. Zdi se mi, da so v njej prispevki, ki so primerni za vse, razen seveda čisto najmlajših, starih nekje manj kot osem let. Vsi ostali vedoželjni taborniki lahko berejo članke v Taboru, ker ne gre za tako strokovne vsebine, poleg tega pa je revija polna slikovnega materiala in vsebin, ki so prikazane na zanimiv način. Ko sem bila majhna, sem jo tudi sama zmeraj prelistala, pa čeprav je bila takrat še črno-bela in grafično manj privlačna. Kdor si jo želi brati, jo bo prebral, ne glede na obliko in barvo. Naša naloga pa je seveda ustvarjati čimboljše, raznovrstne in čimbolj pri-

vlačne tekste, s čimer lahko poskrbimo, da bodo revijo brali prav vsi.

Maruša Baša

Zdi se mi, da je prav tako, kot bi imel Tabor rojstni dan. In člani ekipe imamo svojih "pet minut slave". Za izpoved. Kaj se dogaja v zakulisju? Kako se rojeva Tabor? Prav gotovo vidimo člani ekipe Tabora revijo v drugačni luči kot bralci in redko se stvari odvijajo brez napak... ampak Tabor vseeno vsak mesec izide. Ne vem, zakaj so me povabili v ekipo, vendar mi ni bilo nikoli žal, da so me. In del Taborove ekipe bom z največjim veseljem še naprej! Tabor je zakon!

Sergejčka ☺

Ko sem razmišljala, kaj pravzaprav lahko prispevam za našo revijo Tabor, sem bila brez idej in pesimistična. Poslavljalno se je poletje 2004 in k pisanju me je vzpodbudil Aleš, ki sem ga isti čas spoznala.

Prazen list papirja sem popisala z besedami - nastal je članek brez naslova, ki je bil poslan Alešu, da ga oceni in pove kako in kaj. Na veliko presenečanje je zadeva dobila naslov - Ritem narave, jaz pa 3 dni časa, da rubrika dobi ime - danes Dotik. Dotik je rubrika, ki reviji ukrade celotno stran z dobro, čimbolj mavrično fotografijo (hvala Blažu) in toplimi besedami, ki naj bi bralca vzpodbudila k razmišljanju. Vsak članek, ki nastane je moj izziv, nekaj novega tudi zame. Pogrešam pa eno stvar! In sicer povratno informacijo - urednika, bralcev,... o tem, kaj je dobro, kaj ni; kaj jim je všeč in kaj ne; kaj želijo brati...

Kljub vsemu sem vsak mesec z veseljem pripravljena napisati kaj dobrega za Tabor in prebrirati strani, ki jih pripravite vsi drugi - za Tabor smo odgovorni vsi.

Aleš Cipot

Taborniki smo nekaj posebnega. Kdor taborništvu ni izkusil, tega ne razume popolnoma, in nima pojma, kako lepo je urejati Tabor, ki ga ocenjujem kot solidno revijo s številnimi neizkoriščenimi rezervami. Ponosen sem, da sem na čelu tako odličnih sodelavcev. Njihove misli na teh straneh so izredno pozitivne. Še dobro, da bralci ne morete videti tudi druge strani, napak in spodrsljajev, ki se zgodijo uredniku ☺. Kljub najboljšim namenom se jim je težko ogniti.

Saj po novem letu boljše bo ☺.

SiNi

sini@rutka.net

Foto: arhiv RP

Rod Pogorevc Žerjav

V majhnem rudarskem mestecu Žerjavu na Koroškem deluje prav zelo zanimiv taborniški rod. To je Rod Pogorevc. Marsikdo se v tem trenutku čudi in sprašuje, saj verjetno do sedaj še nikoli ni slišal za delujoči rod s tem imenom. Tu se žal pokaže kako malo se taborniki med seboj poznamo. Taborniki iz Rodu Pogorevc so morda res malce izolirani in dobro skriti v dolinici, ujeti med Uršljo Goro in Peco, a vendarle zaradi tega prav nič manj taborniški od večjih in bolj znanih taborniških rodov v Sloveniji!

Rod Pogorevc ima zelo zanimivo zgodovino. Ustanovljen je bil na pobudo sedanje starešine rodu leta 1991., tedaj sicer pod imenom Rod sivih rudarjev Žerjav. Zaradi različnih nesoglasij in nesporazumov (v bližnji Črni na Koroškem je pred tem vrsto let deloval Rod sivih rudarjev Črni na Koroškem), so se leta 1993 preimenovali v Rod Pogorevc. Ime Pogorevc so si izbrali zaradi bližnjega krajinskega parka in gozdnega pobočja Pogorevc, ki se razprostira nad krajem.

V objemu gozda je stal majhen tabor!

Posebno zgodbo ima tudi njihov zelo lepo urejen taborniški dom. Še pred desetletjem je na mestu, kjer sedaj stoji dom, bilo prav lepo močvirnato in zaraščeno zemljišče. In nekega dne neki nadobudni murenček z veliko domišljije pokaže z roko na močvirno zemljišče in izjavi: "Na tem mestu bi pa lahko stal res lep taborniški dom!" Oče, stari tabornik, se je nasmehnil in obljubil, da bo nekoč na tem mestu zares

Del rodove uprave pred taborniškimi domom!

stal taborniški dom. In ker tabornik nikoli ne prelomi dane obljube, je bila dana pobuda za izgradnjo le tega. Po petih dolgih letih urejanja dokumentacije in zbiranja financ ter po dvoletnem trdem in prostovoljnem delu, stoji na tem mestu sedaj zelo lepo urejen taborniški dom, ki je v ponos tabornikom in domačemu kraju.

Taborniška poroka na letnem taborjenju na Obretanovem leta 1993.

Kljub svoji majhnosti in ne tako številčno bogatemu članstvu, rod vsako leto izvede rodovo taborjenje in zimovanje. Tako je njihovo prvo taborjenje bilo že istega leta kot je bil rod ustanovljen (leta 1991) in sicer "v divjini" (bližnja okolica Žerjava). Od takrat naprej pa so redno taborili na različnih lokacijah po Sloveniji in tudi na Hrvaškem (Obretanovo, Kolpa, otok Pag, Krka, ...).

Ta dva fantiča res nista imela sreče ☹ !

Večino svojih aktivnosti in taborniškega programa izvajajo v svojem taborniškem domu. Tedensko se izvajajo vodova srečanja, ki potekajo po programu Zveze Tabornikov Slovenije. Posebaj so me opozorili na dejstvo, da čeprav niso včlanjeni v ZTS, zelo dobro vedo, kaj se dogaja v naši organizaciji, in da vedno delujejo in izvajajo predpisan taborniški program.

Na vodovih sestankih se vedno kaj dogaja!

Za konec je potrebno omeniti tudi zelo dobro sodelovanje in podporo staršev ter tudi domače občine. Manjši kraj ima svoje prednosti. Tako so na vseh večjih rodovih akcijah vedno prisotni tudi starši otrok. Povezanost med ljudmi je zelo velika. Prav tako pa ne gre izpodbijati dejstva, da so taborniki gonilna sila, ki skrbi za kulturno življenje v domačem kraju. Ob koncu obiska sem prišel do spoznanja, da so taborniki iz Žerjava mnogo bolj taborniški, kot marsikateri drugi taborniki v Sloveniji!

Svoje izdelke je potrebno tudi ponosno razkazati!

TABOR NA OBISKU

Starešina rodu Pogorevc Peter Raztočnik Ml.

Si starešina rodu in dolgoletni tabornik! Kako dolgo že?

Tabornik sem že od leta 1959 dalje, torej sem tabornik že 46 let! Najprej sem deloval v Rodu sivih rudarjev v Žerjavu, kasneje v istoimenskem rodu na Črni na Koroškem in sedaj sem starešina rodu Pogorevc od njegove ustanovitve.

Zakaj rod Pogorevc ni prijavljen na Zvezi Tabornikov Slovenije? Je kriv slab socialni položaj ljudi?

Za to da nismo prijavljeni na Zvezi nikakor ni kriv malce slabši socialni položaj ljudi. Denar vsekakor je. Krivo je le to, da nimamo kvalificiranega načelnika rodu in zelo težko je najti mladega človeka, ki bi se šel izobraževati na inštruktor-skem tečaju. Žal pa sedanji statut to zahteva za registracijo rodu.

Zakaj si dal pobudo za nastanek rodu Pogorevc?

V tistem času kulturno društvo ni delovalo dobro. Mladina v domačem kraju se enostavno ni imela kam dati. Tabornišтво v sosednji Črni je zamrlo in ker imam taborništvo v krvi, sem dal pobudo za nov rod!

Kakšni so načrti za prihodnost?

Vsekakor v naše vrste privabiti še več članov in čimprejšnja ponovna včlanitev v Zvezo.

STRUKTURA RODU

MČ	GG	PP	Grče
20	10	6	25

SKUPAJ 61

RODOVA UPRAVA:

STAREŠINA:	Peter Raztočnik Ml.
NAČELNIK:	Silvo Pečovnik
NAČELNICA MČ:	Tadeja Raztočnik
NAČELNIK GG:	Rok Krajnc
NAČELNIK PP:	Tadej Janežič
GOSPODAR:	Marjan Oderlap
BLAGAJNIK:	Klavdija Stanko
PROPAGANDIST:	Tina Javornik
ČLANI RU:	Danica Štalekar, Gašper Zapečnik

Jošt Bukovec

red.heretic@email.si

Avtor fotografij: Vesmin Kajtazovič

INTERVJU

Aleš Debeljak

Preko 3000 skokov s padalom. Skok s šestih kilometrov in skok s 400 metrov. Učitelj padalstva, vodja lastne padalske šole. V dveh besedah: odličen padalec.

Rekreativno padalstvo se je v zadnjem času precej razmahnilo in je postalo ena izmed popularnejših oblik sproščanja adrenalina. Kaj bi lahko rekli o športnem in rekreativnem padalstvu sedaj in pred deset-

letjem in več?

Pred osamosvojitvijo je bilo padalstvo usmerjeno predvsem v dve disciplini. Skoke na cilj z višine okoli 1000 metrov in figure (zaporedje obratov in salt) z višine 2000 m. Ko sem začel s

privatno šolo, so bili rekreativni skoki šele v povojih, tako da je bil začetek precej težak. Rekreativni skoki temeljijo predvsem na dolgem prostem padanju (30 in več sekund). Rekreativne skoke najlepše označi angleška beseda za to: Sky diving. Nebesno potapljanje.

V vaši šoli Paranoia nudite začetnikom tandemske skoke in tečaje padalstva. Za kaj se začetniki največ odločajo?

Definitivno so na prvem mestu tandemski skoki. Teh opravimo letno več kot 1000, medtem ko je tečajnikov v najboljšem primeru okrog 300. Tandem je priljubljen predvsem zaradi preprostosti - ni potreben zdravniški pregled, saj ves padalski del opravi pilot tandem, je pa tak skok precej drag.

Kako dolgo traja padalski tečaj?

Šolanje traja en teden, kar je precej malo v primerjavi s tečaji izpred desetletja. Nekatere šole imajo še krajše tečaje, daljših pa ni več. Tudi naša šola je izvajala hitre enodnevne tečaje, a smo s tem prenehali. Tečajniki so menili, da gre prehitro; predvsem pa da nimajo občutka, da stvari obvladajo.

So tako kratki tečaji dobri? Se ne pojavljajo očitki o tem, da želite čim hitreje obdelati kar največ tečajnikov?

Seveda prihaja do očitkov, predvsem med različnimi šolami in tečajniki. Vsi skušamo tečaj izvesti v čim krajšem času - ne le zaradi ekonomičnosti, gre za dejstvo, da dolgi tečaji

INTERVJU

niso kvalitetni. Zgodi se, da imam kdaj kakšno skupino tudi po štirinast dni, normalno je, da jim informacije, ki so jih slišali pred dvema tednoma začnejo uhajati. En teden ni prekratek, mogoče celo predolg, če delam s kakšnimi neučakanimi tečajniki.

Osebno sem šel večkrat čez šolo (kot tečajnik in kasneje kot učitelj), ki je trajala dva ali tri mesece in moja ugotovitev je, da so bili bistveno slabši rezultati, zaradi pozabljanja in celo mešanja pomembnih in nepomembnih informacij.

Je po opravljenem tečaju potrebno ohranjanje znanja?

V bistvu ne, ko se enkrat naučimo osnov. Padalstvo je z nekega vidika podobno vožnji s kolesom - ko se enkrat naučimo, to znamo in se nam ni treba po enem letu učiti ponovno. Vseeno pa je potrebno vedeti, da večina tečajnikov opravi tečaj in v njegovem sklopu navadno tri skoke in so s tem zadovoljni, češ, skočil sem sam. Nekateri pa ostanejo in nadaljujejo šolanje.

Znan je sporen sistem skakanja začetnikov, ko ti skočijo samostojno v družbi dveh inštruktorjev (namesto v tandemu). Učitelja umirita pa-

dalca med padanjem, nakar ta samostojno odpre padalo. Kakšno je vaše mnenje o prakticanju tega načina?

Ta sistem je izredno tvegan, pred kratkim se je izvajal tudi v Sloveniji, seveda na črno. Dvomim da je sedaj kdo tako pogumen, da bi to še vedno praktical, saj morajo za to biti padalski učitelji še posebej vrhunsko izurjeni.

Kaj lahko stori učitelj, če tečajnik pade v nenadzorovano vrtenje, tako imenovani "kovit" oz. vriji?

Če inštruktor tečajnika drži - kot v prej opisanem sistemu, v večini primerov to ni možno. Če ga spusti in mu učenec "pobegne", je stvar drugačna. Videl sem že več takih posnetkov, nikoli pa še kakšnega, kjer bi učitelj lahko ujel pobeglega. Ne gre le za hitrost - ko tečajnik zbeži, najprej mrtvo pada, nakar se začne dejansko začne "pretepiti" z zrakom. Približevanje je takrat lahko smrtno nevarno, saj je tak padalec izredno nepredvidljiv.

BASE jumping (kratica za Building - stavbe, Antenna - antene, Spans - "mostovi" in Earth - zemlja oziroma klifi) je najmlajša in vse bolj priljubljena oblika skakanja. Gre za skoke z majhnih višin, kar pove že

samo ime. Nebotičniki, viadukti, antene, prepadne stene - cilji mladih skakalcev, ki jim skok z letala ni dovolj. Kakšno je vaše mnenje glede BASE-rjev? Ali dejstvo, da iščejo smrt, drži?

Ti padalci natančno vedo v kaj se podajajo in bi težko rekli, da izzivajo smrt. V Sloveniji je okoli deset skakalcev. Učenje BASE-a je zelo zanimivo. Najprej moraš seveda popolnoma obvladati klasične skoke, nakar se pridružiš kakšenemu izmed njih in jih spremljaš. Če se jim zdiš v redu, te sprejmejo, drugače ne. Sama stvar je silno neuradna, predvsem pa so BASE-rji znani po svojih begih s skokov, saj so ti v večini primerov prepovedani.

Kako je z razvitostjo BASE-a v Sloveniji?

Eden izmed mojih učencev je vodilni BASE-er v Sloveniji, skočil je približno osem prvih BASE skokov v Sloveniji. BASE - er seveda manj skače kot klasičen padalec. Slovenski BASE-rji so začeli skakati v deželi, za katero so vsi rekli, da nima niti ene BASE točke - dokazali so, da ni tako, saj so skočili že na približno desetih mestih.

Kako je, kadar ne skočimo z letala?

Eno so BASE skoki, drugo pa so skoki s helikopterja ali balona, slednji so prav posebni. Skok z balona je enkratno doživetje, predvsem zaradi tišine. Balon je romantičen, je pa tudi edini podoben skoku s trdne podlage, s skalne stene, saj se ne giblje, tako kot se letalo ali helikopter.

Poleg tega, da se ne giblje, je verjetno tudi malo bolj visoko kot stena, kajne? J Kakšne so najpogostejše višine za skok?

Da, prav imaš, balon ni tako tvegane. Pri nas se največ skače z višin med 4000 in 4500 metrov. V manj razvitih

državah, kjer sploh nimajo primernega civilnega padalskega letala, pa je višina 3000 metrov že nad povprečjem.

Kaj si mislite o raznih "izzivalcih smrti", padalcih, ki resnično pretiravajo v ekstremih?

Njim gre le za show, čeprav sami pravijo, da se ne radi kažejo javnosti. To ni res, vsi padalci se radi kažejo v javnosti. V bistvu smo padalci nekakšna posebna skupina ljudi, nekakšna subkultura, tako kot bikerji ali skejterji. Mislim, da pri "izzivalcih smrti" ne gre za samodestruktivnost, nasprotno, gre za ljudi, ki obožujejo življenje in se radi družijo z drugimi. Sicer pa, nevarnost je zelo releativen pojem. Nekomu je lahko nevarna že malo hitrejša hoja po stopnicah...

Subkulturni športi so nabiti z adrenalinom. Tega velikokrat povezuje mo z nevarnostjo, kakšne nevarnosti pretijo padalcu?

Najbolj odmevne so seveda smrtno žrtve, a ponavadi je le ena žrtev na 10

000 skokov. Nevarni so trki v prostem padu, čeprav je stopnja poškodb zelo široka. Ob trku si lahko zlomimo prst ali pa izgubimo življenje. Hitrostne razlike med pospešujočim in padalcem v mirnem letu so tudi do 100 km/h na uro, kar je seveda usodno. Tudi če se sam trk konča delno srečno, ima ponavadi nadaljevanje pri odpiranju padala.

Lahko ponesrečenec sploh odpre padalo?

Nekako bolj pogoste so poškodbe pri pristajanju, posebej pri začetnikih.

Torej lahko trdite, da je padalstvo subkultura?

Definitivno. Zanimive izkušnje imam v tujini, če se srečata dva padalca se vedno pozdravita, povabita na pivo, ali kaj podobnega. Imamo specifičen govor, ki ga zastopimo samo padalci - v mislih imam predvsem posebne izraze, ali šale, ki jih zastopimo samo mi.

Padalski tečaj

Padalski tečaj traja približno teden dni. V prvem delu se tečajniki seznanijo s teorijo in vsemi postopki: od odvajanja od letala (odskok), do prostega pada, odpiranja in kasnejšega upravljanja s padalom in pristanek. Vadijo tudi postopke v sili (odmetavanje glavnega padala in odpiranje rezerve). Zelo pomembno pa je tudi učenje pravilnega zlaganja padala. Določene postopke vadijo na posebnih trenažerjih. Obvezen je tudi zdravniški pregled.

Tečajniki na tečaju opravijo tri skoke z avtomatskim odpiranjem, pri katerem nahrbtnik padala odpre posebna gurtina, ki je pritrdjena v letalu. Tečajnik ima poleg osnovne opreme tudi avtomat, ki mu v primeru, da zazna, da padalec na določeni višini pada prehitro, odpre rezervno padalo. Šele v nadaljevalnem šolanju padalec preide na samostojno odpiranje in letenje v prostem padu.

Nekaj več o aditivih

Ker na taborjenje ponavadi vzamemo največ konzervirane hrane in malo svežega sadja ter zelenjave, imamo pogosto težave s prebavo ali kakšne druge probleme, ki jih povzročajo aditivi v hrani.

Predstavljam vam indikatorsko pozornostev aditivov (Ejev).

Skupine Ejev:

- E 100-181: umetna barvila
- E 200-290: konzervansi (živilom podaljšujejo rok uporabnosti)
- E 296-385: antioksidanti in sredstva za uravnavanje kislosti (oksidativni procesi in spremembe pH pospešijo razkroj hrane)
- E 400-495: zgoščevalci, emulgatorji in stabilizatorji (procesiranje stanja prehranbenega artikla, primerna stabilna struktura in gostota)
- E 500-585: sredstva proti zgoščevanju in zlepljanju
- E 620-640: umetne arome oz. umetne ojačevalci vonjav (ponarejanje vonja in okusa)
- E 900-1520: umetna sladila in sintetična "loščila" in "glazure" (sladkobna zasvojenost potrošnikov, bleščeč izgled)

Neklasificirani aditivi

Razpredelnica najbolj škodljivih Ejev z zdravstvenimi tveganji:

UMETNA BARVILA

- E 102: astma, koprivnica, tumorji ščitnice, poškodbe kromosomov, hiperaktivnost, dermatitis
- E 104: dermatitis
- E 107: alergije, astma
- E 110a: koprivnica, vnetje nosu, hiperaktivnost, poškodbe kromosomov, rak ledvic, astma, alergije
- E 122: astma, alergije
- E 123: astma, ekcem, hiperaktivnost, možna kancerogenost
- E 124: kancerogen pri živalih
- E 127: povečanje hormonov ščitnice, rak ščitnice pri poskusnih živalih
- E 129: rak pri poskusnih miših
- E 131: alergije, bruhanje, slabost, hiperaktivnost
- E 132a: povišan krvni tlak, problemi z dihanjem, alergije

- E 133: verjeten kancerogen
- E 142: nadaljnje raziskave tveganja
- E 151: hiperaktivnost, astma, koprivnica, tvorba cist
- E 153a: verjeten kancerogen
- E 155: astma alergije, dermatitis
- E 173: vsebuje aluminij, degenerativna obolenja npr. Alzheimerjeva bolezen, osteoporoza

KONZERVANSI

- E 210: astma, nevrološki problemi, hiperaktivnost otrok
- E 211: koprivnica, astma
- E 216: kontaktni alergen
- E 218: kožne alergije
- E 220: astma, uničuje vitamin B1
- E 235: slabost, bruhanje, driska, draženje kože, anoreksija
- E 249: potencialni kancerogen, motnje transporta kisika, glavoboli, zmedenost, težave dihanja
- E 250: potencialni kancerogen, v želodcu tvori nitrozamine, hiperaktivnost otrok
- E 251: v organizmu se pretvarja v nitrit
- E 252: hiperaktivnost, potencialno kancerogen, slabokrvnost, poškodbe ledvic, prepovedan v nekaterih državah
- E 261: izogibajo naj se ga ljudje z okvaro ledvic
- E 264: slabost, bruhanje
- E 280: povezava z migrenami
- E 281: povezava z migrenami
- E 290: povečuje učinek alkohola

ANTIOKSIDANTI, REGULATORJI KISLOSTI

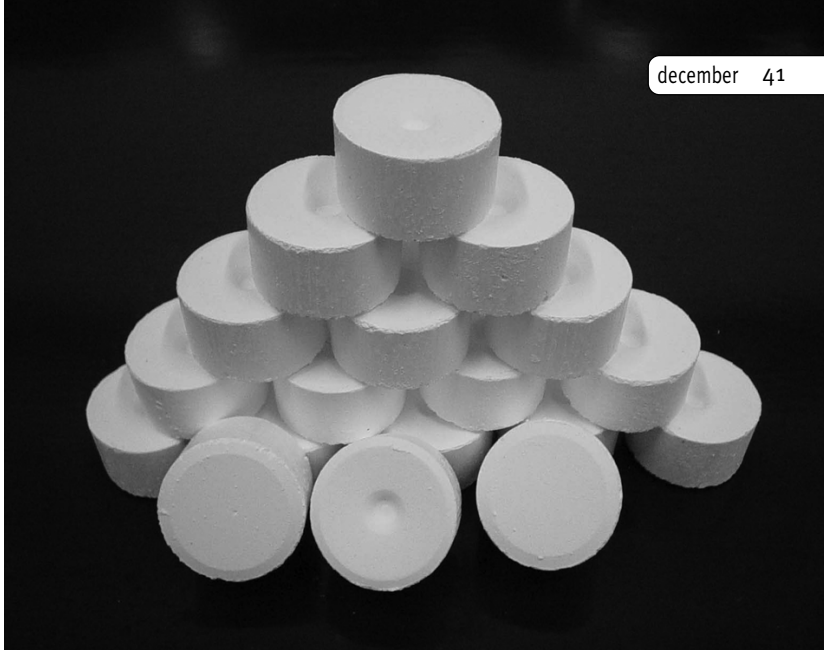
- E 302: sproža tvorbo ledvičnih kamnov
- E 310: draženje želodca in kože, methemoglobinemija
- E 319: slabost, bruhanje, delirij, smrtna doza je 5g
- E 320: alergije, hiperaktivnost, kancerogeni in estrogeni učinki
- E 325: izogibajo naj se ga otroci z intoleranco do laktoze
- E 339: ruši ravnovesje kalcij/fosfor
- E 363: prepovedan v nekaterih državah
- E 370: prepovedan v nekaterih državah
- E 375: poškodbe jeter, dviga nivo sečne kisline, gastritis
- E 380: poškodbe jeter in trebušne slinavke
- E 385: prepovedan v nekaterih državah

STABILIZATORJI, ZGOŠČEVALCI IN EMULGATORJI

- E 407: v povezavi z etilen oksidom tvori etilenklorohidrin, ki je hud karcenogen, čir na želodcu
- E 412: slabost, napenjanje in krči, znižuje nivo holesterola
- E 413: verjeten kontaktni alergen
- E 414: draženje sluznic, alergen
- E 416: verjeten alergen
- E 420: poškodbe želodca, ni dovoljena uporaba v otroški prehrani
- E 421: driska, slabost, bruhanje, poškodbe ledvic
- E 432: prepovedan v nekaterih državah
- E 434: prepovedan v nekaterih državah
- E 450: ruši razmerje kalcij/fosfor
- E 461: napenjanje, obstrukcija tankega črevesa
- E 463: prepovedan v nekaterih državah

SREDSTVA PROTI ZGOŠČEVANJU

- E 503: draži sluznice
- E 508: sproža ulcerozna stanja želodca

- E 510: izogibajo naj se ga ljudje z okvarami ledvic in jeter
- E 513: prepovedan v nekaterih državah
- E 514: ruši vodno bilanco organizma
- E 553: povezan z rakom želodca
- E 554: težave s placento pri nosečnosti, Alzheimerjeva bolezen
- E 907: prepovedan v nekaterih državah
- E 924: slabost, bruhanje, driska
- E 925: kancerogen, uničuje biološko vrednost prehrane
- E 927: prepovedan v nekaterih državah
- E 950: uvrščen med najnevarnejše aditive, kancerogen za poskusne živali, motnje ščitnice
- E 951: številni izjemno nevarni učinki, alergije, migrene, vrtoglavica, motnje vida, sluha in okusa, motnje spomina, depresije, motnje vedenja, sprožilec nekaterih degenerativnih obolenj (multipla skleroza, Parkinsonova bolezen), hormonske motenj
- E 952: migrene, potencialno kancerogen, poškodbe zarodkov in testisov pri poskusnih živalih, prepovedan v ZDA in VB
- E 954: kancerogen pri poskusnih živalih
- E 967: sproža nastanek ledvičnih kamnov, diuretik, motnje vedenja pri poskusnih živalih
- E 1505: v metabolizmu se spreminja v etanol
- E 1520: povezava s fatalnimi infarktami stanji (intravenozno), motnje živčevja, dermatitis

UMETNE VONJAVE

- E 620: otroci naj se izogibajo
- E 621: glavobol, žeja, omotica, trebušni krči, driska, motnje v srčnem ritmu, možganske poškodbe pri laboratorijskih živalih, prepovedan za otroško prehrano
- E 622: slabost, bruhanje, driska
- E 626: lahko povzroča protin
- E 627: lahko povzroča protin, prepovedano za otroško prehrano
- E 629: lahko povzroča protin
- E 631: lahko povzroča protin
- E 633: lahko povzroča protin
- E 635: sproža lahko ihitozone spremembe kože, prepovedan v številnih državah

SLADILA, LOŠČILA IN GLAZURE

- E 905: možna povezava z rakom prebavil

Rugby

Rugby pri nas ni tako popularen in razširjen šport, kot bi si to zaslužil. V Novi Zelandiji, od koder je tudi najboljša svetovna reprezentanca, je na primer daleč pred vsemi ostalimi športi po popularnosti. V Angliji in Franciji pa je takoj za nogometom. Res pa je, da je to grob šport, zaradi neprestanega kontakta z drugimi igralci. Dovoljeno je skoraj vse, razen spotikanja, prijemanja za vrat in dviganja soigralca tako, da so njegovi boki nad njegovo glavo in drugih podobnih dejanj z namenom poškodovanja nasprotnikovega igralca. Pogoste so poškodbe, a vseeno velja komaj za sedmi najbolj grobi šport na svetu.

Zgodovina: Ime rugby izvira iz angleškega univerzitetnega mesta Rugby. Ideja za igro je nastala, ko je v tem mestu leta 1823 obrambni igralec William Webb Ellis, študent na univerzi, na nogometni tekmi z žogo v roki stekel proti nasprotnemu голу, nasprotnikovi igralci pa so ga poskušali ustaviti. Iz Anglije se je igra razširila na dežele britanske skupnosti narodov, ki so se med seboj povezale v "International Board". Zelo hitro pa se je razširil tudi drugod po svetu: v Nemčijo je naprimer prišel že leta 1872. V Sloveniji je bil prvi rugby klub ustanovljen leta 1962, in sicer je bil to Rugby klub Ljubljana, kasneje leta 1974 pa še Rugby klub Bežigrad, ki je sedaj združen s tretjim ljubljanskim rugby klubom Emoona, delujeta pa pod imenom Rugby klub Olimpija. Poleg treh ljubljanskih klu-

bov v Sloveniji trenutno od leta 2002 deluje še RFC Doberman v Mariboru.

Bistvo igre je, da se žogo z nošenjem, metanjem in brcanjem spravi na določeno mesto, nasprotni igralci pa poskušajo to preprečiti s tem, da igralca, ki ima žogo ustavijo, tako da ga podrejo na tla (tackle) ali mu kako drugače odvzamejo žogo. O zmagi odloči končni rezultat, ki se dobi s seštevkom točk (scori), do katerih pridejo tako, da žogo položijo na nasprotnikovo črto zadetka ali čez njo (try), ali pa jo iz igre brcenejo čez prečko vrat (drop goal). Try šteje pet točk, moštvo pa dobi ob tem še priložnost za dodatni dve točki s strelom (conversion). Strel iz igre v okvir vrat (drop kick - žogo breneš po odboju od tal) šteje tri točke, prav toliko točk pa šteje tudi strel po kazni (penalty kick).

SCRUM- Formacija za ponoven začetek igre po prekinitvi. Foto: arhiv Rugby klub Olimpija

Rugby je moštvena igra, na vsaki strani igra 15 igralcev. Moštvo sestavlja dve podskupini igralcev: scrum (sestavlja ga 8 igralcev - to so močnejši igralci) in linija (6 igralcev - ti so hitrejši), povezuje pa ju spojni igralec (spojka).

Standardna igra rugby zveze sestoji iz dveh polčasov po 40 minut z dodatkom prekinitvenega časa (ta se doda po izteku vsakega polčasa). Med polčasoma je 10- minutni interval, v katerem ekipi menjata strani igrišča.

Žoga je ovalne oblike. Sprva so bile samo iz usnja in ročno obdelane, sedaj pa uporabljajo žoge iz voodopornih sintetičnih materialov, ki omogočajo lažjo obvladljivost tudi v deževnih pogojih. Zanimivo je tudi to, da mora rugby žoga med igro vedno potovati nazaj, poda se jo igralcu, ki je za teboj, razen pri brcanju, ko se jo lahko brcene naprej pred sebe.

Oprema: dres, kratke hlače, doko-lenke, nogometni čevlji t.i. "kopačke", za preprečitev poškodb pa nosijo igralci tudi posebne rugby ščitnike za ramena, ščitnik za zobe in nekateri tudi čelado.

Če si se ob prebiranju tega članka navdušil nad ragbijem in bi se želel tudi sam preiskusiti kot rugby igralec, objavljamo telefonsko številko: Rugby klub Olimpija, trener Franc Slavec 031 314-062.

Rugby se razlikuje od ameriškega nogometa. Imela sta sicer skupni izvor, a so se pravila povsem spremenila in sta zdaj to dva popolnoma različna športa! Žoga je pri obeh ovalne oblike, a je pri ameriškem nogometu manjša kot pri ragbiju.

Kosobrinovi pripravki

V decembru je plodov že nekaj manj, lahko pa na izlet prinesemo jabolka, kutine, nešplje in iz njih naredimo čudovite jedi za sproti ali pa tudi za ozimnico.

NASTRGANA JABOLKA

Potrebujemo: 20 dkg jabolka, 20 g sladkorja, limonin sok. Očiščena, neolupljena jabolka nastrgamo v skledico z limoninim sokom, jih sproti mešamo, da ne potemne in jih osladimo.

OCVRTA JABOLKA

Testo: 2 dcl mleka, 1 rumenjaka, 5 g sladkorja, 10 - 12 dkg moke, 5 g olja, sneg iz 1 beljaka; 60 g maščobe za cvrtje, 10 g sladkorja v prahu., 3/4 kg jabolka.

Iz mleka, rumenjaka, sladkorja, moke, olja in snega napravimo omljetno testo. Jabolka olupimo, zrežemo na kolesčke, odstranimo peščiča, jih pomočimo v pripravljeno testo in ocvremo na vroči maščobi. Še vroče potresemo s sladkorjem v prahu.

JABOLČNA OMLETA

Potrebujemo: 1/8 l mleka, 1 rumenjaka, 10 g sladkorja, 30 g moke, sneg iz 1 beljaka;

2-3 jabolka; 2 g maščobe za posodo; 10 g sladkorja v prahu.

Iz mleka, rumenjaka, sladkorja in moke napravimo omljetno testo in mu narahlo primešamo sneg.

Jabolka olupimo in zrežemo na male kocke. Testo vlijemo prst na debelo v pomaščen pokrov od kotlička in ga potresemo z jabolki. Ko je na eni strani pečeno, ga obrnemo in opečemo še na drugi strani. Pečeno omleto preganemo (naden naj bo znotraj), potresemo s sladkorjem in takoj serviramo.

JABOLČNI HREN I

Potrebujemo: kis, 10 g olja, 10 dkg jabolka, 3 g sladkorja, 30 g hrena.

Kis dobro zmešamo z oljem in nastrgamo vanj jabolko (da ne postane rjavo). Okus izboljšamo s sladkorjem. Tik pred uporabo nastrgamo v omako še hren.

JABOLČNA ČEŽANA

Potrebujemo: 4 kg jabolka, 1 limono, 1/2 litra vode, 30 dkg sladkorja.

Zrela jabolka umijemo in osušimo. Narežemo jih na koščke. Izrežemo muhe, potem jih z limoninim sokom in vodo dušimo na zmernem ognju približno 25 minut. Ko so popolnoma mehka jih pretlačimo skozi sito. Čežani dodamo sladkor in jo še vročo damo v kozarce. Paziti moramo, da se v kozarcih ne naredijo zračni mehurčki.

MARMELADA

Potrebujemo: 1 kg očiščenih jabolka, 1 kg jerebikinih plodov, 1,5 kg sladkorja, sok ene limone.

Jerebikine plodove poberejo po prvi ali drugi slani. Plodove dobro očistimo in skupaj z zreli jabolki kuhamo približno 30 minut. Ko je zmes mehka pretlačimo skozi sito, dodamo sladkor in sok 1 limone ter kuhamo še 20 minut. Vročo maso damo v kozarce in še dobro zapremo.

KUTINOV ŽELE

Potrebujemo: 1 kg kutin ali 1/2 litra soka, 1/2 kg sladkorja

Kutine dobro obrišemo s krpo, tako da odstranimo vse dlačice. Neolupljene narežemo na štiri dele. V 1/4 litra vode jih do mehkega skuhamo. Potem precedimo skozi platneno krpo. Soku dodamo sladkor in še enkrat 2 minuti kuhamo. Damo v kozarce ali pojemo.

MARMELADA

Potrebujemo: 1,5 kg kutin, 1 kg sladkorja

Oprane kutine dobro obrišemo, narežemo in odstranimo peščiče. Prelijemo jih z vodo in kuhamo, da se zmehčajo. Sok in mezgo precedimo skozi sito in tako odstranimo lupine. Mezgi dodamo sladkor in po želji žličko cimeta. Pustimo da rahlo vre 10 minut. Marmelado napolnimo v kozarce in zapremo.

Zakaj smo agresivni?

V vsakdanjem življenju se pogosto srečujemo z agresivnimi posamezniki ali skupinami. Mnogokrat trpimo tudi s posledicami agresivnega vedenja drugih. Kaj sploh je agresivnost? Agresivnost se opredeljuje kot vedenje, ki ima namen fizično ali psihično škodovati drugemu. Torej ni nujno, da drugega poškodujemo, že sam namen se opredeljuje kot agresivnost. Kako naj ravnamo z agresivnim posameznikom v vodu?

Za izbiro primernega vedenja moramo nekaj vedeti o oblikah in vzrokih agresivnosti. Agresivnost je lahko **aktivna** ali **pasivna**. Aktivna se deli na fizično, pri čemer namerno fizično poškodujemo drugo osebo ali nje imetje, lahko je besedna, pri čemer z besedami druge žalimo, obrekujemo, jim grozimo, jih zaničujemo in jim na ta načine namerno povzročamo psihično trpljenje.

Nekatere osebe izražajo **pasivno** agresivnost, ki jo je težje prepoznati. Kaže se v pasivnem, nedejavnem obnašanju, oziroma ko namerno ne delamo ničesar, da bi pri drugem preprečili ali zmanjšali trpljenje. V konkretnih primerih se pasivna agresivnost kaže kot nesodelovanje z drugimi, izogibanje opravljanju svojih obveznosti, nenehno zamujanje na srečanja ali sestanke ipd. Osebe, ki v svojem vedenju

imajo pogosto navedene vzorce obnašanja, težko priznajo, da gre za agresivnost ali se tega niti ne zavedajo. V vsakem primeru gre za vedenje, s katerim izražajo svoj odpor in nestrinjanje.

Vzroki agresivnega vedenja so zelo različni. Lahko zasledimo agresivnost kot osebnostno lastnost, kar pomeni da nekatere osebe pogosteje reagirajo agresivno kot druge. Agresivnost je lahko obrambni mehanizem, ko smo prizadeti zaradi lastnega neuspeha ter agresijo zvalimo na nedolžno osebo ali objekt. Nekateri avtorji (npr. S. Freud, K. Lorenz) menijo, da je agresivnost prirojena in da nam omogoča ohranitev vrste ter preživetje. Novejše raziskave so bolj v prid agresivnosti kot obliki naučenega vedenja, torej agresivnosti se večinoma naučimo, ker si s tem pridobimo različne oblike koristi. Nekateri

so agresivni, ker se agresivnosti naučijo s posnemanjem odraslih. Mnogi si za vzornike vzamejo agresivne modele in na ta način želijo biti uspešni.

Izražanje agresivnosti ni zmeraj samo po sebi negativno in nezaželeno. Določena stopnja agresivnosti je potreba, da se vemo postaviti zase in da lahko skrbimo za svoje pravice in svoj razvoj. V tem primeru govorimo o **asertivnosti**.

In kako naj ravnamo z agresivnim tabornikom?

Najprej poskušamo ugotoviti razmere v katerih živi - ali je tudi sam trpinčen v družini in niti ne pozna drugega načina reševanja problemov. Lahko je neuspešen na učnem področju in teži k temu, da bo vsaj na enem področju pomemben, lahko da želi pritegniti pozornost nase in to se mu zdi najlažji način. Skratka, agresivni posamezniki so večinoma slabše prilagojeni in najprej sami rabijo pomoč od tega, da jih razumemo in jim omogočimo, da bodo uspešni na različnih področjih, do tega, da jih učimo, da obstajajo še drugi načini reševanja problemov. Reagirati na agresivnost z agresijo se večinoma izkaže kot najslabša rešitev - kratkoročno dosežemo želeni cilj, vendar dolgoročno se bo isti posameznik še pogosteje zatekal k agresivnemu vedenju.

Vir: <http://student.dei.uc.pt/calexp/scoutimage/index.html>

Irena Jeretina
irena@rutka.net

PSIHOLOGIJA

"Jaz" sporočila (2.)

V prejšnji številki Tabora smo govorili o "jaz" sporočilih, ki nam lahko zelo pomagajo v situacijah, ko nam člani voda delajo preglavice s svojim - za nas v tistem trenutku nesprejemljivim - vedenjem. Tiskarski škrat je žal skrtil najpomembnejši delček članka - kako sploh tvorimo "jaz" stavke. V tokratnem članku si zato najprej pogledjmo strukturo "jaz" sporočila, priložnost, da spet govorimo o teh res uporabnih komunikacijskih orodjih, pa lahko izkoristimo še za malce obširnejše pojasnilo in ponazoritev s kakšnim konkretnim primerom.

V JAZ sporočilo moramo vključiti:

1. objektivno motnjo (kaj nam povzroča problem - samo DEJSTVA, brez vrednotenja)

2. opis posledic, ki jih ima to vedenje (konkretne in resnične posledice)

3. naše čustveno stanje ob teh posledicah (moti me, strah me je, razjezi me...)

Za primer (morda bo pa tudi pomagalo ☺): Tiskarski škrat, jezi me (3), če se igraš z besedilom v mojih člankih (1), saj bralci potem ne dobijo tistega, kar sem jim želela sporočiti (2).

Zaporedje posameznih delov sporočila (vedenje-učinek-čustva) je sicer pomembno, ker sporoča, da se naša čustva nanašajo na možne posledice dejanja, ne pa na vedenje samo. Tako je ogroženost tistega, kateremu je sporočilo namenjeno, manjša, manjša pa je tudi njegova potreba po obrambi. Seveda pa se takšnega zaporedja ne moremo držati vedno, saj bi bilo naše izražanje zelo nenaravno in bi izpadli kot roboti. Nič ni narobe, če je "jaz" sporočilo formulirano nekoliko drugače, v kakršnikoli obliki že, je še vedno boljše kot očitajoče "ti" sporočilo.

Sploh pa je bolj kot zaporedje posameznih delov besedila pomembna sama vsebina teh delov. Tako je pri na-

vajanju **objektivne motnje**, ki nam povzroča problem, zelo pomembno, da smo res konkretni. "Ko si poreden..." ni dovolj - moteče dejanje moramo točno opisati - npr.: "Ko mečeš papirčke v Nejca..." Pomembno je, da navajamo dejstva, ne pa vrednotimo. Nekaj popolnoma drugega je, če rečemo: "Kadar me ne poslušate..." ali pa: "Kadar ste nesramni in me ne poslušate...". "Jaz" stavek naj torej odraža le objektivno stanje, brez vrednotenja.

Najtežji pri tvorjenju "jaz" sporočila je navadno **opis posledic**, ki jih ima to vedenje na nas. Pomembno je, da so te posledice resnične, da se otroku zdijo verjetne. Razlog "...ker se to ne dela!" otroka ne bo prepričal. Izogibati se moramo podajanju nekih moralnih norm in navajati osebne norme. Seveda pa se moramo zato najprej naučiti ločevati, katero vedenje naših članov ima res neke posledice za nas osebno, katero pa nam je nesprejemljivo le iz razloga, ker imamo pač v glavi, da to ni prav. Otroci bodo motivirani za spremembo vedenja le pod pogojem, da verjamejo v to, da ima za nas resnično neke negativne posledice.

"O ja," boste rekli, "Ko bi videla moje mulce... Briga njih, kakšne posledice ima njihovo vedenje za vodnika in

kakšna čustva jaz doživljam ob tem! Lahko se na glavo postavim, zjokam od nemoči... nič jih ne gane."

Ja, res je tako, da so v današnjem svetu otroci vse manj socializirani. To pomeni, da imajo vse manjšo sposobnost empatije - vžvljanja v čustva drugega. Vodnikovo sporočilo "Mene moti..." ali "Žalosten sem, ..." jim žal ne pomeni vedno toliko, kot bi jim moralo. A vendar je to še vedno naše najmočnejše orodje. No, seveda v naslednji številki Tabora pričakujte še kakšen nov nasvet! ☺

Za konec le še to... Ni vodnika (oz. kakršnega koli vzgojitelja), ki pri svojem delu z mladimi ne bi imel nobenih problemov. Že to, da probleme sploh zaznamo, je pohvalno. Z iskanjem novih idej - od malih komunikacijskih trikov do velikih teorij, ki lahko spremenijo naš pogled na vzgojo, pa kažemo, da nam ni vseeno, kaj in kako delamo. In to je pomembno!

Literatura: Thomas Gordon: Training večje učinkovitosti za učitelje (Bečaj, 1996)

Razmišljanja najstnic danes...

Solza je stekla, ne bo se umila, tebi to pravim, ki sem te ljubila.

Ko takole vsak četrtek hodim na vodove sestanke, kjer se dobivamo vod Bejb, 4 punce devetega razreda devetletke in jaz - vodnica, je z eno besedo povedano, težko. In smo imele nalogo napisati nekaj za rodovo glasilo, nastalo pa je sledeče. Ker iz današnje mladine težko kaj izvlečeš, jih še težje do česa pripraviš, se je treba znati. Vržeš jim kost in včasih celo rata: debata je tekla nekako takole:

Eva ponosno: A veste, da sem najboljša pr angleščini, na najvišjem nivoju, ha ha.

Živa zdolgočaseno: Ja in, kaj pa je to tacga.

Katarina s kančkom zavisti: Ja, eni se mormo pač ful učit, drugim se pa "serje".

Vodnica: Punce, zakaj pa je danes tako težko bit najstnica?!

Vod Bejbe soglasno odgovarja: Ker so fantje res nesramni, vedno smo pa me punce tiste, ki so na koncu prizadete. Naj se malo zamislijo, kaj delajo ... naj malo lepše z nami ravnajo.

In se oglasi Eva: Zdaj vam bom pa nekaj rekla, napačno je to, da me punce vedno podležemo lepim besedam in jim verjamemo, čeprav globoko v sebi vemo, da nam fantje lažejo. Vse nas zasllepijo.

Neža pripomni: Kako lahko tako delajo z nami in se ne zavedajo svojih dejanj, tega da so eni osebi zagrenili življenje...

Eva naprej: Kako lahko vedno me punce izpademo kot ta grde, kot krive, čeprav so oni tisti, ki lažejo nam in sebi, trpimo pa me.

Eva nadaljuje: Tudi za njihove prijatelje smo vedno punce krive, oni se jim pa vsem smilijo.

(tišina, razmišljanje)

Eva napadalno: Ko ti pa najedajo še starši, potem je pa mera polna. Zakaj se učim? Da bo mami vesela. Če se

učim samo zase, to ni dovolj, moram se tudi za druge. Nепrestano smo pod pritiskom staršev, če dobiš slabo oceno, te je kar strah domov it.

Vodnica: Kaj pa družba in pritiski?

Eva: A družba - no, mi se štekamo, vsi sicer obračajo besede in stvari, potem se pa kregamo za brez veze. Vsi iščejo pozornost.

Neža: (ne more pozabiti prejšnje teme debate) Prišle smo do tega, da bi bil čas, da se tipi zresnijo, poboljšajo, zamislijo ter popravijo svoje napake. Me seveda zbiramo take nežne fante, ki so nam všeč, se zaljubimo vanje in jih nikoli ne bi mogle prizadeti.

Eva poznavalsko: Tiste punce, ki kljub temu to lahko, so rojene kure. Še vse frendice do zdaj so tipi prizadeli.

Vodnica: In kaj mislite, da delate narobe ve punce?

Eva: Dobro, se dogajajo stvari... Zakaž sem ga prevarala, ker ni imel časa zame, ker nisva bila nič skupaj, itak pa tipi samo tekmujejo med sabo, kdo jih bo imel več, ena sama jim ni dovolj.

Vodnica: In kako ve punce potem skupaj držite?

Neža: Me smo si vedno bile in vedno si bomo v oporo. Pomagamo si in primerjamo izkušnje.

Eva: Samo da srečam uno ta novo od njega, ji že povem, kakšen je v resnici.

Živa: Ej, ura je že šest, gremo...

Katarina: Ja, ajde, se vidmo jutri...

Vodnica: (pri svojih 24-ih): Ja v bistvu punce, danes ni nič težje, kot je bilo v mojih časih. Morate pa vedet, da bo še vse dobr, če ne prej pa do poroke...

Vod Bejbe

Na 23. skupščini ZTS sta se spet za trenutek spopadla dva velikana naše organizacije. Spet, ponovno in še enkrat o naših skavtskih, taborniških oz. gozdovniških koreninah. Tako kot naš novi statut, je tudi spodnja pesmica globoko usidrana v naši tradiciji, njena izvedba pa je posledica vpliva različnih slogov, ki niso nastali pri nas.

Srečali se bomo z nekaj eksotičnimi akordi. A_+ , A_6 in $f\#/C\#$. Naj vas zapis ne prestraši. Pri akordu A_+ gre za navaden A-dur z zvišano kvinto (E gre v E#), A_6 pa je A-dur z dodano seksto (F#). Kaj oboje pomeni, je lepo razvidno iz diagramov za akorde. Zapis $f\#/C\#$ pomeni, da gre za f# mol, pri katerem namesto basa na osnovnem tonu (torej F#) igramo bas na C#. Pri akordu $A7sus4$ naredimo ponovitev zadnjih dveh vrstic ki-

tice, zato se tu lahko poigramo s kombinacijo akordov A, A_7 , A_{7sus4} in A_{7sus4} .

Pesmica je nežna, zato je priporočljivo razloženo igranje v zaporedju (bas-3-2-1-2-3), bolj nadarjenim pevcem in pevkom pa melodije tudi ne bo prav težko popestriti z dvo- ali troglasjem.

Šetala se ... (Fake Orchestra)

Uvod:

$A A_+ A_6 A_+$

$A A_+ A_6 A_+$

Šetala se gori doli,

D E

gori doli, kraj Dunaja,

D $f\#/C\#$

gori doli, kraj Dunaja,

E A

ge mi teče bistra voda.

$A A_+ A_6 A_+$

$A A_+ A_6 A_+$

Ge so tista, šergapoula,

D E

ge mi kmetič s plügom orje,

D $f\#/C\#$

on orje, on pluži,

E A A_{7sus4}

samo name lübo misli.

D $f\#/C\#$

On orje, on pluži,

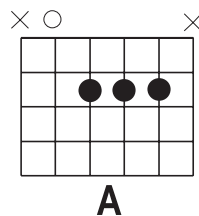
E A

samo name lübo misli ...

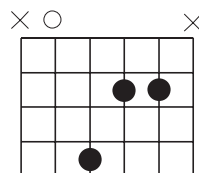
(solo)

Ge so tisti, senukouši,
ge moj lübij travco kosij,
on kosi, on brusi,
samo name, lübo misli ...
On kosi, on brusi,
samo name, lübo misli ...

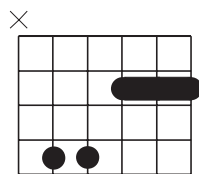
Ge mi hodiš, lübi, dragi,
da te dugo, k meni nega.
Nega krala, nej cesara,
kaj bi njemi rada bila ...
Nega krala, nej cesara,
kaj bi njemi rada bila ...
Nega krala, nej cesara,
kaj bi njemi rada bila ...

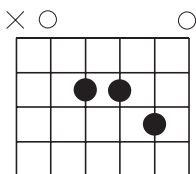
A

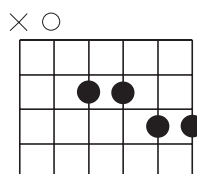
A6

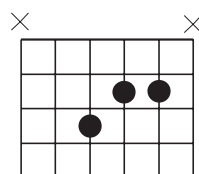
$f\#/C\#$

A sus 4

A7 sus 4

A+

Sestri Odgovarjata Sotrpinom

Pozdravljeni sotrpini! Morava priznati, da se ob vaših pismih veliko naučiva, prerekava se in obdelujeva najrazličnejše teme, hkrati pa tudi zabavava. Opisujte svoja življenja še naprej tako slikovito in midve se bova potrudili z najboljšimi nasveti. Še malo tolažbe: vse bo minilo...enkrat zagotovo, zato kar pogumno naprej v nove dneve in izzive. Kuhla in Kahla drživa z vami!

V: Hoj!

Mogoče sem malo premlada in imam bolj kot ne neumna vprašanja za vas - odrasle osebe, a muči me radovednost, zato sem se odločila, da prispevam eno svojo temo v vašino rubriko, ker se mi zdi zelo koristna. Se opravičujem, če je ta tema že kdaj bila, jaz je še nisem zasledila. Ne bom preveč dolgovozla in bom kar prešla k bistvu:

Ne vem točno, kako naj se izrazim. Kaj narediš, če imaš predolg jezik in vedno poveš svoje mnenje - ponavadi na nepravi način. Zadnje čase imam res probleme s tem, ampak jaz hočem samo dobro in moj namen ni nikoli, da bi koga prizadela, čeprav opažam, da je folk zelo zamerljiv in to vse skupaj še bolj zaplete.

Največkrat so problemi v šoli, ko prfoksom povem kaj mislim in so mi sošolci hvaležni, ker jih branim kot cel razred, samo priznam včasih se sploh ne morem zadržati in rečem tud take stvari, ki jih res ni treba. Preprosto ne morem bit tiho! Tudi po naravi sem ena velika upornica, samo s tem mojim predolgim jezikom pa škodim sama sebi!

Prosim povejta mi, kako naj zadržim nekatere stvari zase, ker z njimi vedno in povsod netim prepire in vam da takšni ljudje nismo preveč zaželeni v družbi!

Jezikavo dekle

O: Zdravo Jeziček! Hvala, da si prispevala tole temo, in res, danes vsi veliko damo na besede, na izrečeno in predvsem na to, kako je bilo nekaj mišljeno. Zato ti predlagava, da se kdaj res ugrizneš v jezik, besede so sicer samo besede, lahko pa vodijo do dejanj. Ko so enkrat zunaj, jih težko vzameš nazaj, preden pa jih izgovoriš, ni še nič izgubljenega. Poizkusi se brzdati in naj ti bo to sedaj v izziv, kako ostati tiho, pa če te še tako matra, da bi povedala svoje mnenje. Veš, včasih si je v življenju najtežje priznati, da se stvari tudi brez nas in našega posredovanja uredijo, to je težko že za odrasle, ti mlada jezikavka pa si lahko na dobri poti, da spremeniš svoje obnašanje. Imej v mislih tudi to, da če boš vedno imela nekaj povedati, te kmalu ne bodo več jemali resno, bolj da izražaš svoje mnenje, ko si k temu poklicana. Drugače pa z nabrušenim jezikom ni nič narobe, če imaš dobre argumente in pravi ton, potem ti bo komunikacija odpirala vsa vrata.

Vsi nasvetov potrebni pišite na SOS rubrika, Parmova 33, 1000 Ljubljana ali na kuhla.kahla@gmail.com.

V: Draga Kuhla in Kahla!

Naj vama povem, da je vašina rubrika super, vedno jo preberem in velikokrat dobim odgovore na svoja vprašanja in probleme. Pa sem se odločila, da vama pišem tudi sama in upam, da moje pismo ne bo romalo v koš!

Imam veliko "frendov", ker sem nasploh zelo družabna in že pri tabornikih spoznaš toliko novih ljudi, tako nimam nobenih težav z vključevanjem v njihovo družbo! Vse pa ne gre več tako gladko ko pridemo do zaupanja! Meni nihče nikoli ne zaupa, pa čeprav me pozna že večino svojega življenja! Koliko časa pa sploh potrebuješ, da nekoga dovolj spoznaš, da mu lahko zaupaš? In kako naj si jaz pridobim zaupanje vseh svojih prijateljev?

MM

O: Draga MM, tudi ti odpiráš pomembno temo, zato sva se odločili, da odgovoriva na tvoje pismo. Kar se zaupanja tiče, nekako ločimo dve vrsti ljudi, nekateri so zaupanja vredni in znajo zaupano obdržati zase, drugi so nezanesljivi in izdajo sogovornika, tako da se mu posmehujejo ali govorijo o tem z drugimi osebami. Če si želiš pridobiti zaupanje prijateljev na višnji ravni, na ravni zaupnih pogovorov, jih moraš dobro opazovati in prepoznati, kdaj kdo išče sogovornika ali ramo za tolažbo. Ko zaupanje steče, pa dela še niti približno ni konec, najpomembneje je, da se povedano in zaupano ne širi naprej med vas, saj s tem izgubiš zaupanje tiste osebe - logično, ne. Tudi tebi se je kaj podobnega verjetno že zgodilo, če ne, si prava srečnica. Zaupanje pa niti nima toliko veze s časom ali trajanjem prijateljstva, kot ga ima s pozitivno izkušnjo, torej vedno se držimo pravila vzajemnosti - jaz zaupam tebi, ti lahko zaupaš meni in vse bo ostalo med nama. Srečno v vlogi zaupnice!

Prejmite vroče poljubčke in pozdravčke od Kuhle&Kahle v teh mrzlih zimskih dneh. Uživajte v veselem decembru!

KOKTAJLI

Pugy

pugy@rutka.net

Brezalkoholni koktajli**FANTASTIKO**

Sestavine:

- o 0,5 dcl pomarančnega soka
- o 0,2 dcl sirupa granatnih jabolok (grenadine)
- o 0,2 dcl ožete limone
- o 1,5 dcl Fante ali Jupija

Priprava:

Zmešajte sestavine v vrču ali mešalniku za koktajle (razen gazirane pijače). Gazirano pijačo dolijete na koncu. Servirajte s kockami ledu in dekorirajte z rezino pomaranče ter slamico.

TRI SRCA

Sestavine:

- o 0,5 dcl soka črnega ribeza
- o 0,5 dcl borovničevega soka
- o 0,2 dcl ožete limone
- o 0,2 dcl malinovega sirupa
- o 1 dcl radenske

Priprava:

Zmešajte sestavine v vrču ali mešalniku za koktajle (razen radenske). Radensko dolijete na koncu in servirajte s kockami ledu in dekorirajte z rezino pomaranče ter slamico.

OSTRŽEK

Sestavine:

- o 0,5 dcl ananasovega soka
- o 0,1 dcl jagodnega sirupa
- o 0,1 dcl breskovega sirupa
- o 0,1 dcl ožete limone
- o 1,5 dcl pomarančnega soka

Priprava:

Zmešajte sestavine v vrču ali mešalniku za koktajle. Servirajte s kockami ledu in dekorirajte z rezino ananasa. Dodamo še ananasovo perje (liste), češnjo ter slamico.

**NARIŠI MIŠKA
IN SI PRISLUŽI
NAGRADO!**

V novi risanki Mišek Stuart 3: Klic divjine, mali mišek spet doživlja neverjetne pustolovščine. Z družino se odpravi na taborjenje daleč iz mesta.

V divjini, kjer se skriva velika hudobna zver, ga dihur Smradko uči večšin preživetja v naravi ...

Tvoja naloga pa je, da vzameš v roke barvice, voščenske ali flumastre in narišeš miška Stuarta pri njegovih pustolovčinah!

Risbico pošlji do 18. januarja 2006 na naslov: BLITZ Film & Video Distribution, d.o.o. Dolenjska cesta - del 258, Lavrica 1291 Škofljica

Ne pozabi pripisati svojega imena in priimka, starosti, poštnega naslova in davčne številke.

Deset najlepših risbic bomo nagradili:

- 1.-3. nagrada: risanka na DVD-ju;
- 4.-6. nagrada: risanka na videokaseti;
- 7.-10. nagrada: koledar, priponka in nalepka Mišek Stuart.

"Nebesa na zemlji"

Ljudje se nahajamo na različnih "stopnjah", od česar je odvisen naš pogled na življenje, pa tudi cilje imamo prilagojene temu.

Na svet smo prinesli "kodo", ki v sebi skriva zametek našega "življenjskega poslanstva".

Veliko ljudi pa razmišlja nekako takole: kakor je zapisano v zvezdah, tako se bo zgodilo in jaz na to nimam nobenega vpliva. Tako razmišljajo o usodi in iz tega se jim razvije pasivni odnos do življenja: ljudje le čakajo na "ugodno usodo". Tako preživljajo leta in leta, na koncu pa ugotovijo, da v tem času pravzaprav niso doživeli nič bogatega. Njihovo življenje je temeljilo na vsakdanjiku - služba, kosilo, počitek, gostilna ali prijatelji, družina, tv... ob vsem tem pa jih spremlja še boj za preživetje, ki takemu človeku da le dokončno potrditev, da "mu ni usojeno, da bi živel dobro".

Pa vendar na vse lahko vplivamo sami - predvsem z izbiro, ali bomo omenjene stvari reševali ali pa jih bomo "odložili na kdaj drugič"!

Šele ko bomo enkrat prepričani, v lastno oblikovanje življenja, oblikovanje življenja po svoji volji, se lahko začne - pot proti vrhu.

Čas, ko smo popolnoma osvobodjeni pričakovanj, strahov, skrbi... in le uživamo tukaj in zdaj, je stanje, ko popolnoma obvladujemo svojo življenjsko energijo - to je stanje "Nebes na Zemlji."

In ker se ravno približuje čas, v katerem si mnogi od nas zastavijo nove cilje, izzive, odvržejo slabe razvade... Mesec december, čas pričakovanj... na vrata trka novo leto, poskrbimo vsi le za to, da bomo srečni, kjer koli in s komer koli - naredimo si "Nebesa na Zemlji."

Jure JEŽ
jurejez@rutka.net

JEŽKOV KOTIČEK

Konec je nov začetek

Začelo se mrzlega januarja davnega dvatisočprvega, ko je golobrad mladenič stopil na Pot. Tedaj ga je vodila iskriva, a še kako pomembna misel Nejca Zaplotnika. Kdor bo iskal cilj, bo ostal prazen, ko ga bo našel. Kdor bo našel pot, bo cilj vedno nosil v sebi. Pet let kasneje se je pot morala končati. Vsak konec pa je nov začetek.

Odločitev pripeljati projekt "Ježkov kotiček" po petih letih h koncu je bila sicer težka, a jasna in utemeljena. Mar vam po 49 predstavljenih knjigah, kopici prijaznih besed, spodbud, nasvetov, velikih in malih modrosti lahko Jež ponudi še kaj? Gotovo, vendar je občutek stopicljanja na mestu premočan, čas je za nove izzive. Vse stvari imajo svoj življenjski cikel. In kar ne raste, mora umreti.

Prelomnice, ki se naši ljubi reviji Tabor obetajo v zares bližnji prihodnosti, napovedujejo nov veter tudi pri vsebinskih spremembah. Zato je čas, da se na Taborovih straneh najdejo še drugi kotički. Vem, da je v naših vrstah še mnogo dobrih, bistrin in odprtih mladih ljudi, ki nam zmorejo na eni strani naše revije povedati še kaj več, predvsem pa nekaj novega. Moja zgodba je izpeta. Prav je da se preizkusijo novi junaki. Ne ustrašite se nepopisanega lista pred seboj!

Do knjig - upam, da ste opazili - že od malih nog gojim prav poseben odnos, ki pa se resnici na ljubo precej spreminja. Ostaja pa vprašanje, ki me bega še danes. Zakaj pravzaprav beremo? So zgodbe najljubših knjig ogledalo naših neizživetih sanj? Mar namesto živeti izberemo lažjo pot in ta tako na videz potešimo naše lačne duše? Kdo ve?! Odgovore poiščite sami.

Nazadnje, a ne najmanj pomembno. Iskrena hvala za močno podporo Ježkovemu kotičku vseh urednikov, preživel sem namreč kar tri. Predvsem pa iskrena hvala vsem, ki ste

vestno brali rubriko, tu in tam pa ste v roke vzeli še kakšno predstavljeno knjigo. Brez vaše prijazne podpore, predlogov in pripomb bi bilo mnogo, mnogo težje.

To je bile ena izmed mojih poti. Vesel sem, da sem jo lahko vsaj delček delil z vami.

Vse dobro vam želim.

JureJEŽ

Ježkov kotiček se, žal, z decembrsko številko s Taborovih strani poslavlja. Prepričan sem, da ste redni bralci kotička v štirih letih v Juretovih člankih uživali in da ga boste pogrešali. Jure, hvala!

Jure, ki je preživel že tri urednike 😊, ostaja v novinarskih vrstah Tabora.

Aleš Cipot

Bine in Dane

Na Mars!

Bine: Luka Snoj, Dane: Peter Rink
Fotografije in oblikovanje: Blaž Verbič

Joj, prejoj, koliko pošte!

Bine in Dane sta prebirala pošto ...

Ooo, poglej. Vabilo na izbor za tabornika leta!

Tega se morava zagotovo udeležiti! Morda srečava koga poznanega.

... in vmes našla še posebej zanimivo pismo.

Poglej, poglej. To pa ni kar tako! Priznanja bo podelila Danica Šimšič!

Zbrala se je velika množica tabornikov, ki so željno pričakovali razglasitev.

... bla, bla ... In zmagovalca sta - Bine in Dane.

S svojim SuperMobilom sta se odpravljala na prizorišče.

Čestitam! Za nagrado dobite posebno nalogo. Poletita na Mars in tam ustanovita Marsovsko zvezo tabornikov!

Seveda! Taborniki v vsako veseljno vas!

Ob čestitki sta se jima takoj pridružili še dve starešini, ki sta potihno upali, da bosta oni dve prejeli to prestižno nagrado.

Prihodnost ni v govorjenju, pač pa v dejanjih. Zato se čim prej podajta na pot!

Tale high-tech vozček ima vse, kar potrebujemo!

Takoj sta skočila v garderobo ...

... in se preoblekla v astronavske skafandre.

... Imava ...
... Imava ...
... Imava ...

... Statut ZTS? ...
... Priročnik "Taborniška filatelija"? ...
... Kompas za navit? ...

Na koncu je Blaž se preveril, če imata vso opremo in potrebščine.

Na koncu sta se poslovila še od svojega fan-kluba - ID ZTS.

Izvolita ključke od rakete.
Sem preveril olje in luči.

Načelnik Tomaž jima je dal še ključke od rakete in zadnje napotke ...

... nato pa sta se z Nava očali in čelado pod roko odpravila na izstrelitveno ploščad.

Dane, pa znaš ti vozit to reč?

Hmm, le kje je zavora?

Imaš ti s sabo zemljevid?

... tri ... dva ...
... ena ...
vzlet!

Konec!

Kdo zadane kobilico?

Igralci stojijo v krogu. V sredini kroga je en igralec, ki ga poimenujemo SKAKALČEK.

Za igro potrebujemo žogo, ki jo igralci kotalijo. S hitrim kotaljenjem žoge skušajo igralci zadeti igralca v sredini, slednji se reši tako, da skače v zrak in v stran.

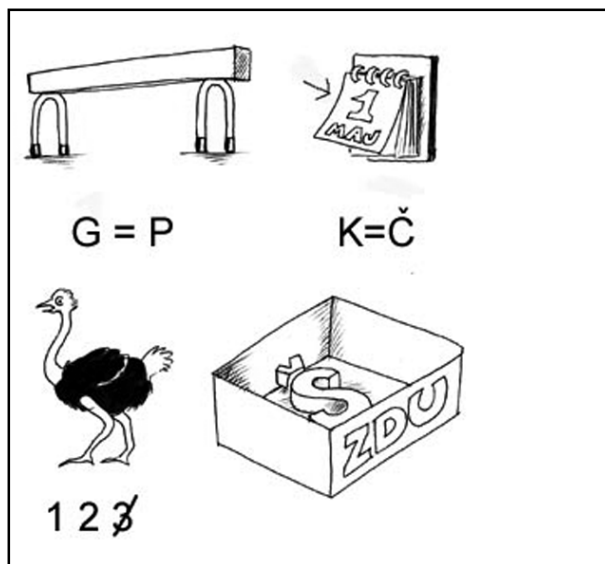
Kdor ga zadane odide na njegovo mesto.

Igra je lahko še bolj vesela in zanimiva, če uporabimo dve žogi.

Uživajte v skakanju - v stran in v zrak ☺

Risba: Jaka Bevk - Šeki(jaka.bevk@cmok.si).

Avtor: Jaka Bevk - Šeki(jaka.bevk@cmok.si). Rešitev: Predpraznično vzdusje.

STRIC VOLK

Že dalj časa med mojimi brati in sestrami kroži nemirni duh; duh prave filozofske razprave. Prišli so do točke, ko se sprašujejo kdo so in kakšni želijo biti v prihodnosti? Pri tem vsaj o nekaterih stvareh ni dvoma. Mladinska vsekakor, čeprav včasih niti ni jasno, kje je meja med mladostjo in odraslostjo. Tudi glede vzgojnega namena ni nobenega dvoma. Je pa danes veliko težje vzgajati in veliko lažje zgolj posnemati lik učitelja v šoli. Prostovoljna vsekakor. Res pa je, da razmere v družbi temu pojavu niso ravno naklonjene. Nestranskarstva prav gotovo, saj se ne povezuje z nobeno politično stranko; kljub temu, da se podalpski naseljenci še vedno delijo na rdeče in črne, leve in desne. Od tu naprej pa se poti razhajajo in iskanje odgovora se pravzaprav začne. So taborniki bolj skavti ali gozdovniki? Kaj je davnega leta 1924 pravzaprav pomenil skupni naziv taborništvo? Kako se je v vseh teh letih do danes ohranila stroga hierarhična organiziranost in dosledno spoštovanje načel in kako je na to vplivalo mirovniško prepričanje in spoštovanje Narave v vsej njeni veličini?

Morda pa ima taborništvo svojo dušo in srce, ki se nenehno razvija in sledi potrebam mladih? V tem primeru je vsekakor gibanje; in mladim, ki so njeni soustvarjalci pravzaprav sploh ni tako pomembno, kako se bomo poimenovali in kaj je ta ali oni naziv pomenil v preteklosti. To je verjetno tudi najbližje odgovoru, ki so ga taborniki izrazili skupščine ZTS, na kateri se je kar precej govorilo o identiteti. Vendar nedvoumnega odgovora ni bilo in vprašanje bo še burilo duhove.

Je pa jasno, da je kakršnimkoli ideologijam iz preteklosti, ki bi mladim nedvoumno tlakovale pot, pretekel rok trajanja. Oblikovali si jo bodo sami, v družbi prijateljev in ob pomoči vodnikov; pa naj se imenujejo skavti, gozdovniki ali taborniki.

Pa srečno in s kančkom soli več v glavi,

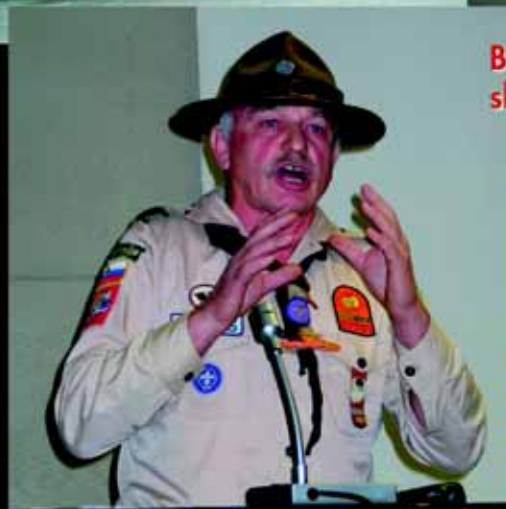
vaš stric Volk
tabor@rutka.net

Seminar za odnose z javnostmi v Ljubljani. (foto: Miha Maček)

zadnja stran

Bine in Dane z metliško folklorno skupino na Šuštarškem mostu. (foto: Blaž Verbič)

Starešinstvo ZTS z govori, rdečimi kartoni in nasmehi ... (foto: Aljoša Bizjak)

**Ali še vedno ne veste,
kam boste šli za Božič in Silvestrovo, ali
na zimovanje?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju,
pravi odgovor na vprašanje.**

**Ne odlašajte, čimprej pokličite
041/490 888 in si zagotovite prostor.**